

TO JE MOJA ZEMLJA, ZLOTVORI!

Vojni analitičari i danas pokušavaju složiti mozaik akcije „SPLIT“. Četvrt bojna Šibenske i treća bojna drniške brigade učinili su čudo u jednom danu. U utorak 21. lipnja na drugu obljetnicu odali su dužnu počast poginulim suborcima, ali i iskazali spremnost da, ako zatreba, krenu dalje. Svečanosti obilježavanja druge obljetnice miljevačke slobode nazočni su bili obitelji poginulih, sudionici miljevačke akcije, te visoki vojni dužnosnici. —

ma i osobni izaslanik ministra obrane, general-anstvenici i brojni drugi

ŠIBENSKI LIST

GLASILO ŽUPANIJE ŠIBENSKE

GOD. XXXII.
BROJ 1591

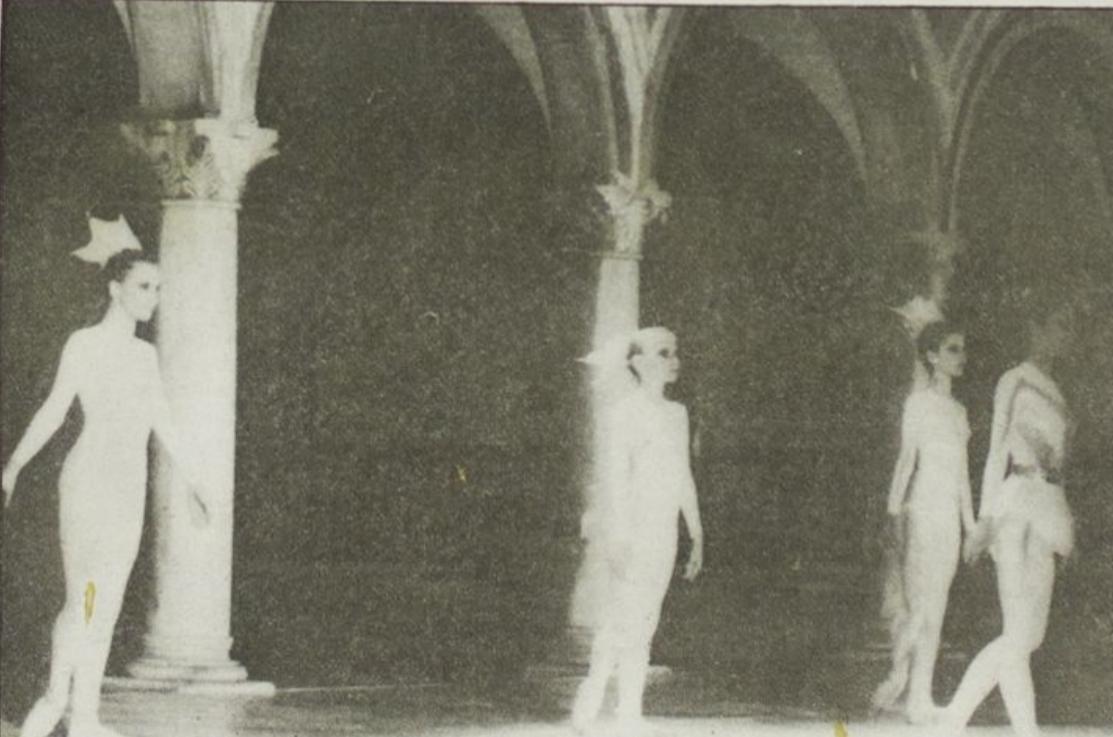
IZDAVAČ: INFORMATIVNI CENTAR
Šibenik, 25. lipnja 1994.

CIJENA
1,50 KUNA

SPLIĆANI-UMJETNIČKI FAVORITI PRVOGA TJEDNA FESTIVALA

34. MEĐUNARODNI DJEČJI FESTIVAL:

Ovogodišnji Međunarodni dječji festival došao je do polovice. Teško je govoriti kritički, jer je Šibeniku končno, mnogo važnije to što se njegov Festival može održavati bez slrena i sklonista, ali ipak, sudeći prema gotovo jednoglasnim mišljenjima na festivalskim PRESS-konferencijama, umjetnički favoriti dosad su članovi Plesnog teatra Muzičke omladine Splita koji su proteklog utorka izveli baletni koncert u koreografiji Luciana Perića i asistenciji Branke Čiće-Trumbić. Međutim, i onima, umjetnički manje uspješnima, mala se šibenska publiku u društvu roditelja zahvalila i dolaskom, i aplauzima

Svečano postrojavanje sudionika miljevačke akcije obavio je osobni izaslanik ministra Šuška, general-pukovnik Josip Lucić.

U ŽARIŠTU

LAŽI UMJESTO PROJEKtila

Osim što su Hrvati iz pravca Šibnika, Zadra i Drniša izvršili napad na Knin svim oružjima moćne „JNA“, oni su u isti mah izvršili i masovna strijeljanja nedužnih srpskih civila. Tako je u prvom naletu strijeljano preko četra tisuća nedužnih Srba

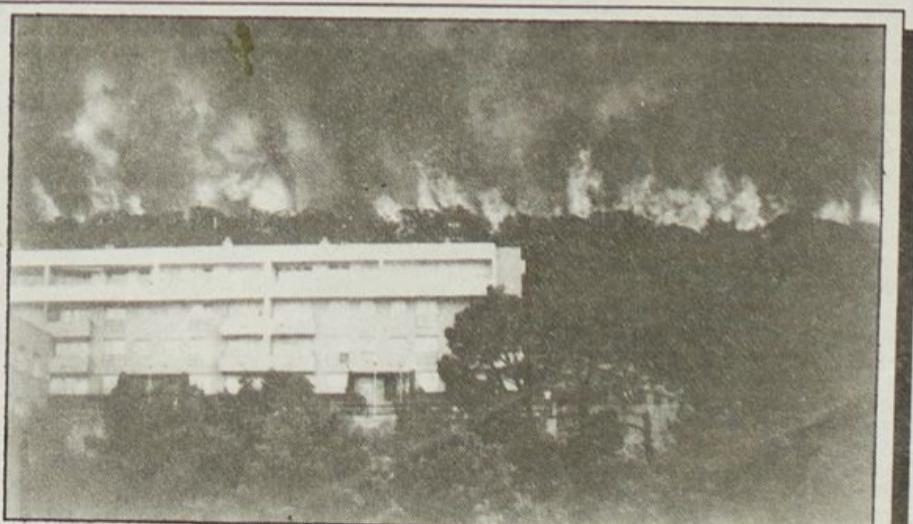
Stranica 2.

USTROJENA PROTUPOŽARNA PREVENTIVA

VATROGASCI SPREMNI ZA SVA IZNEAĐENJA LJETA!

Za razliku od minulih godina, kada je na šibenskom području tijekom ljeta krstarilo najviše pet-sest protupožarnih patrola, ove godine od 15. lipnja do 15. rujna Županiju će pokrivati oko dvadeset ustrojenih po općinama i potpomognutih mrežom motrilacko-dojavnih punktova. Većina patrola raspolaže s vozilima i radio-uredajima, dok će za gašenje požara na otocima od ove godine služiti u tu svrhu prilagođen jedan od desantnih čamaca Policijske uprave šibenske

Stranica 3.

POST SCRIPTUM

VEČERA NA TRAVNJAKU

Pred Biskupskim ordinarijatom, posred travnjaka, već neko vrijeme svoje ugostiteljske i "kulinarске" usluge nude poduzetni, i nadasve bezobzirni privatnici koji su svoju "opremu" prostrili na rečenom prostoru zapravo još od Dana državnosti. Borave li ovde s dozvolom gradske uprave ili bez nje, nije nam poznato, no, sva ranija iskustva govore da "pokretnim ugostiteljima" nikada dozvole nisu bile osobita prepreka. Mogućnosti da su pred Ordinarijat doselili uz "blagoslov" onih koji o tomu odlučuju, samo bi slučaju dala dodatno na težini.

Standovi za prodaju pića i igračaka, pokretne pečenjarnice, kamp-kućice u funkciji ugostiteljskih radnji, uvijek spremnih da se u slučaju "nesporazuma" dislociraju na kakvo podobnije mjesto, sve je to, u manje-više pravilnim i "tolerantnim" razmacima razmješteno po pločniku duž obale, odnosno onog njezina dijela od hotela "Jadran" do nekadašnje ribarnice. Večernjoj šetnji ta bogata, zadimljena ponuda uveliko daje na "štimpungu", a gradu na čistoći. Ako se za noćnih sati dolista i ne vidi ništa osim onog što čovjek hoće vidjeti, jutrom vas tragovi večernje obalne "gözbe" s nogu" naprosto bodu u oči. Kameni pločnici za ovih dvadesetak dana dobili su masnu, prijavu patinu, posudvu uljane fleke i ostaci gareži bez kojih ne bi bilo ni hambergera, što će reći, što je tu je, nešto valja i otrpeti, ili, nešto poduzeti, zaboga.

Travnik pred Biskupskim ordinarijatom dobio je boju i miris "pokojenog sijena", a da komu ne bi palo na pamet "bespravno useliti" na ovu lokaciju tijekom noći i narednih sati, vri ugostitelj je ogradio "svoj" štekat, a i svake noći uredno ga slaze na pregaženoj travi da ne bi, ne daj Bože, preko noći za koji millimetar rasla. I tako iz dana u dan, točnije iz noći u noć, miris prepržena ulja, poparenih hamburgera, glasna glazba, s prirodnim zadimljenom scenografijom, gužve u kojima podjednako sudjeluju i djeca i odrasli.. Iz Ordinarijata, koliko znamo, zasad stolička šutnja, trpljenje i tolerancije, biskup i njegovi kolege i suradnici vjerojatno računaju da taj cirkus neće dugi, dok je Festivala, a kad je tako samo strpljenje može pomoći. No, pomoglo bi i nešto drugo. Pećenjare su mogle dobiti svoj kutak na obali, moglo je biti i hamburgere i topnih sendviča za one koji rado večeraju u prolazu, ali u razumnoj mjeri i što je još važnije na prihvatljivim lokacijama. Prije svega, zašto nikomu nije palo na pamet da za ovu prigodu i ovaku namjenu iskoristiti blivšu ribarnicu? Trava bi ostala neugražena, obala za šetnju prohodna i za oči bezopasna (htjedoh reći bez dlima koji ljudi efektno, u trenutku, pretvara u rasplakani narod), a Biskupski ordinarijat i njegovi stanari — u miru Božjem.

Kod nas međutim, obično nije onako kako bi trebalo biti, nego onako kako se (ne)kome protjedne, a koristi u pravilu najviše imaju oni koji se ne muče ekološkim brigama niti estetskim kriterijima, podobnim i nepodobnim lokacijama, javnom čistoćom i preglasnom glazbom — privatni poduzetnici, ugostitelji i trgovci (predopravaci) koji jednostavno pazе samo na dvije stvari — da im prilika ne promakne i da brzo, sa što manje uloženog, zarade što više. Kada bi ovo potonje mogli ostvariti, a da gradanima tako agresivno ne zabadaju prst u oko, kada bi do svog cilja htjeli i s nešto više pažnje prema ovom gradu, i kada bi naposljetku neka pravila ponasanja uvažavali, vjerojatno i ne bi bili predmetom ovih redaka. Ovakvo, budući da ne možemo činiti ništa drugo da umjesto vječnih čećavapa, na obali dobijemo porcijenih ribica ili školjki, makar o tome progovaramo.

D. BLAŽEVIĆ

**MILJEVCI -
DVije godine
poslije**

PREDIO SLIKAN NADOM

Prije dvije godine, jutro po oslobođanju, Miljevci su bili predio slikan očajem. Oko stotinu kilometara mjesecima ritualno ubijane i tog jutra konačno oslobođene hrvatske zemlje. Po cestama, njivama, vinogradima, posvuda leževi realizatora ideje o "velikoj Srbiji", zadar smrti i truleži, zgrabišta spaljenih kuća, miris baruta i suze niz izborana staračka lica, staraca koji su za okupacije ostali u svojim domovima, na svojoj zemlji, a koji su tog jutra doživjeli da sedam njihovih sela budu prva u kojima se mogućom pokazala preobrazba nesreće u slobodu. Obilazeći tada Drinovce, Brštanice, Kluč, Kaočine, Karaljice, Bogatiće i Širitoce, naprežući se da u ruševinama pokušati prepoznati kuće, a u unutrašnjosti crkve Imena Isusova, koja je primitivcima služila kao štab, spaonica i kuhinja, mjesto molitve i obraćanja, čovjek ne može a da se ne upita koji je to trenutak u kojem su ovi što kosti ostavise na Miljevcima i oni koji su pobegli prema Kninu počeli vjerovati da

pretvaranjem Miljevaca u lešinu i satiranjem svega na tom prostoru obavljaju "najčasniji i najuzvišeniji nacionalni zadatak". I kako su onima što su za miljevačke akcije izvukli žive glave u Kninu objasnili što su zapravo radili na Miljevcima: "Izvinite, malo smo se prešli, malo opustili i izgubili iz vida da i Hrvati znaju puči..." Vjerojatno nisu pale baš te riječi, ali i da jesu, svejedno, činjenica je da su, što je nesreća veća žrtve svake ideologije lakovjernije, uostalom, najteže je podnijeti besmisao velikog stradanja... Zato su "velikosrpski stratezi" istog tog lipanjskog jutra po oslobođanju, svoje "glinene golubove" poslali u još jednu ratnu avanturu. Do dana današnjeg, zadnju. Je li i poslijednju?

Dvije su proteklete godine bile više nego dovoljne da Miljevci "provare" na njima akumulirano zlo, ali će unatoč tomu zauvijek ostati upozorenje i "stratezima" i "glinenim golubovi-

ma" što im se može dogoditi naume li još jednom na Miljevce. Koji su danas, dvije godine po oslobođanju predio slikan nadom, nadom u novi Početak. Početak čiji su apostoli malobrojni "povratnici" iz progonstva. Među njima i Joso Skelin koji će nam reći da će se vraćati ljudi u većem broju kada se "uredi" cesta. Ceseta koja život znači. A Joso Skelin svoju će gospodinicu "Dobri Jere", u kojoj još ima detalja koji podsjećaju na boravak Jove i Jovi sličnima, službeno proglašiti otvorenim, kaže, kada se oslobodi Drniš. Podbadamo ga da "šta 'Dobrog Jere' uopće ne namjerava otvoriti". Namjerava, namjerava i to vrlo brzo, brže nego možemo zamisliti, smije se Joso Skelin čiji "Dobri Jere" stoji provizorno zakrpljen kao i mnoge miljevačke kuće. Prava će obnova i izgradnja Miljevaca uslijediti tek kada vratimo sve svoje, kazuje Joso. Za početak Početka, Drniš.

L. Miliša

LAŽI UMJESTO PROJEKTILA

U ŽARIŠTU

Navikli smo već na kninski način shvaćanja i provođenja dogovora i rezolucija, ali ono što se sada zbiva prevršilo je sva dosadašnja iskustva.

Ne samo da od nastavka pregovora započetih u Zagrebu nema ništa, nego nam najsvježiji primjer Kakme jasno ukazuje na to kako ni od zagrebačkog sporazuma nije ostalo mnogo. Utihnuli su dodošće topovi, nastupio krhki mir, ali on više ulijeva nemir, nego spokoj. Kninski policajac i družina ovaj su prekid rata shvatili kao priliku za učvršćenje granica svoje "države" i njenu promociju na međunarodnoj sceni. To nas ne iznenaduje osobito, ali količina laži što ih serviraju svijetu neshvatljiva je pa ako je čak i s potpisom kninskog policijskog.

Tako je Boutros Boutros Ghali imao priliku ovih dana naučiti najnoviju dostignuća "srpske istoriografije", kao što su "naučne istine" da su Srbi na ovim područjima oduvijek, da su i prije ovoga rata činili većinu sa preko osamdeset tisuća na prostoru onoga što oni zovu svojom državom. Otprije je poznata njihova tvrdnja da je Zadar grad u kojem je živjelo šezdeset tisuća Srba, što bi značilo da u njemu do početka njihove agresije nije uopće bilo Hrvata.

Glavni tajnik UN je imao priliku

u najnovijem Martićevu pismu saznavati da Srbi nisu mogli koristiti bivšu JNA za napad na Hrvatsku na prostoru iz razloga što je u njoj bilo manje od pedeset posto srpskog komandnog kadra i jer je glavni zapovjednik bio Hrvat! Tako se eto po kninskoj logici dogodilo da su Hrvati uz pomoć bivše JNA izvršili agresiju na oduvijek čiste srpske etničke prostore i samo zahvaljujući njihovoj "pravednoj borbi" oni su se uspjeli održati na svojim "vekovnim ognjištima".

Osim što su Hrvati iz pravca Šibenika, Zadra i Drniša izvršili napad na Knin svim oružjima moćne "JNA", oni su u isti mah izvršili i masovnu strijeljanja nedužnih srpskih civila. Tako je u prvom nizu strijeljano preko četrnaest tisuća nedužnih Srba! Tome "nezapamćenom genocidu" treba dodata i masovno protjerivanje Srba iz Hrvatske! Po njihovoj "istini" Hrvati su napali i razorili i Vukovar, čitavu istočnu Slavoniju i Baranju, a prema optimističkom iskazu glavnog Ghalieva predstavnika na ovom prostoru Yasushia Akashia, mir je nastupio svuda i "ratom razorenim Vukovar će se oporaviti".

To Akashi teha razbojnicima koji su pobili i rastjerili žitelje toga hrvatskog grada i razorili sve što je stoljećima stvarano. Još bi se moglo nabrajati najnovijih bisera iz Knina, ali iz UNPROFOR-a, koji svojom neučinkovitošću održava status quo, što zapravo i žele po-

bunjeni Srbi i njihovi pomagači. Bez obzira na to koliko će Boutros Ghali i UN uvažavati ove laži, ostaje činjenica da ti zlostvori, ogrezli u hrvatskoj krvi i gareži naših domova i svetišta, komuniciraju s međunarodnim subjektima, koji su upravo i osnovani da bi dostigneće svjetske civilizacije čuvali od takvih divljaka.

I zato bez obzira na to koliko god tema o srpskim zlodjelima izgledala istrošenom, ona mora još dugo ispunjavati medijski prostor, jer svijet još nije shvatio o čemu se radi. Treba obilaziti područja kuda je ta kuga s kraja dvadesetog stoljeća prošla, vidjeti i shvatiti o čemu se radi. Ne treba prolazniku vodič niti tumač, putujući od Starigrada prema Maslenici ili od Šibenika prema Pakovu Selu i Miljevcima, točno će vidjeti dokle je stigla "vojska" toga mirotvorca iz Knina, koji prodaje svoje bisere glavnom tajniku UN!

Osim toga veliki razlog zbog kojega ova tema treba rasvjetljavati medijski prostor, jest činjenica da su Srbi i njihovi saveznici definitivno prešli sa oružane na medijsku borbu za očuvanje osvojeno-ga, kako u Hrvatskoj, tako i u BiH. Izreka da sto puta ponovljena laž postaje istinom je karta na koju neprijatelj igra da bi se nametnuo svijetu sa svojom koncepcijom mira na ovim prostorima.

Koliko god nam se činila aktu-

U ŽUPANIJI OBILJEŽEN DAN ANTIFAŠISTIČKE BORBE NARODA HRVATSKE

CVIJEĆE I SJEĆANJE

Polaganjem cvijeća i vilenaca na spomen-obilježja u Šibenskoj je županiji obilježen Dan antifašističke borbe naroda Hrvatske. Delegacija Županije i Grada, Hrvatskih ratnih veteranima i Saveza antifašističkih boraca na gradskom groblju Kvanj položila je vijene na spomen palim braniteljima u domovinskom ratu te na spomen-kosturnicu palim borcima u antifašističkoj borbi. Vljenici su položeni i u Spomen-parku na Šubićevcu. U Primoštenu su na spomenik don Ivi Šariću, kapelanu u vrijeme drugog svjetskog rata i osvjeđenom borcu protiv fašizma, cvijeće položili čelnici prijestonske općine. Vljenici i cvijeće položeni su i na spomen-obilježja na području općina Vodice i Tisno.

alnim i medijski atraktivnim stražnjima nadmudrivanja ili prodavanje pameti umišljenih političkih većinu, sve su to ništavne i bezznačajne stvari u odnosu na ono što nam "knjinska država" čini! Oni koji to ne razumiju trebali bi češće kontaktirati s prognanicima i drugim žrtvama srpske agresije, obilaziti malo zalede Šibenika, Biogradu i Zadru, promatrati promet Jadranskog magistralom i dakako, slušati bisere s valova Radio Knina.

Bila bi to najbolja terapija za stražnjake vode i saborske zastupnike. Tako bi najbolje shvatili vrtoglavo povećanje jaza između patnje naroda sa ugrozenim područjima i svoje umišljenosti da su oni ti oko kojih se svijet okreće. Možda za promjenu i otrežnjenje ne bi bilo loše da se pokoja sjednica jednog od saborskih domova i Vlade održe baš ovdje u Šibeniku ili pak Biogradu i Zadru. Mjesta ima, na primjer, u "Solarisu" ili kojem drugom hotelu. Osim slobodne dvorane tu bi se susreli i s onima zborom kojih su u Saboru i shvatili zorno što je glavna zadaća toga našeg visokog doma.

Osim toga ovdje bi lakše shvatili da je svaka greška ili šteta u isto vrijeme ohrabenje i korist onima u Kninu. Oni su kao nametnik koji se hrani bolešću organizma na kojem se nalazi — i dakako, vlastitim lažima.

I. Burić

A. Bodul

Sve što obuhvaća protupožarnu preventivu za ovo ljeti, spremno je — kaže prof. Ante Bodul, područni vatrogasni zapovjednik pri Policijskoj upravi šibenskoj. Nakon niza sastanaka s načelnicima općina, predstavnicima »Hrvatskih šuma«, nacionalnih parkova i inspekcijskih službi, a na temelju Programa aktivnosti u provedbi mjera zaštite od požara u 1994. utvrđeni su zadaci i obveze nositelja aktivnosti u provedbi Programa. S općinama Županije šibenske dogovoreno je osnivanje izviđačko-prevenčnih patrola, motričko-dojavnih službi, i određeni su načini angažiranja teške mehanizacije u slučaju požara. Također, utvrđen je i ustroj mobiliziranja pučanstva u slučaju većih požara.

Dvadeset protupožarnih patrolova

Od 15. lipnja, pa do 15. rujna na području Županije na terenu će nepre-

USTROJENA PROTUPOŽARNA PREVENTIVA

VATROGASCI SPREMNI ZA SVA IZNENAĐENA LJETA

kidno biti dvadeset protupožarnih patrolova. »Hrvatske šume« na području Šume Jelinjak uspostavile su dvije patrole, i još dvije na Šubićevcu. Dobrovoljni vatrogasni društva s područja grada -Mladost- iz Crnice i -Zaton- određuju ukupno četiri patrole, dok se za sigurnost otoka Zlarina brine patrola tamošnjeg DVD. Općina Vodice i DVD »Vodice« uspostavili su dvije protupožarne motorizirane patrole, a isto toliko patrola djelovat će u Tisnom i u Pirovcu. Po tri patrole organiziraju DVD iz Primoštena i Rogoznice. Broj patrola znatno je veći negoli prethodnih godina, kada ih je bilo najviše pet-šest i to bez vozila — govori Ante Bodul. Pored izidanja na točno utvrđeno trasi, patrole će obilaziti i područja u blizini i u slučaju požara moći će navrijeme intervenirati, jer su izvidnice od tri vatrogasca motorizirane i opremljene s radio-uredajima — izuzev patrola koje uspostavljaju »Hrvatske šume«.

Pored patrola, 15. lipnja uspostavljeno je i 11 punktova motričko-dojavne službe — od zaleda Šibenika pa do otoka.

Njihov zadatak je uočavanje požara i brza dojava.

Odluke Poglavarstva grada utvrđuju i slučajeve u kojima se za potrebe gašenja požara angažira teška gradinska mehanizacija. Dogovor o suradnji postignut je i s Hrvatskom vojskom, a također i s predstavnicima UNPROFOR-a glede osiguranja njihovih baza u šibenskoj »Luci« i u »Auto-kampu« u Primoštenu. UNPROFOR je ponudio i suradnju — kaže Bodul — jer u sastavu svojih jedinica na našem području ima određen broj vatrogasnih kola i obučenog ljudstva.

»Šlapa«, helikopteri i kanaderi

Pored opsežnih priprema za zaštitu od požara, koje je Vlada RH provela preko Ministarstva za unutarnje poslove, hrvatskim će vatrogascima ovoga ljeta na raspolažanju biti šest protupožarnih helikoptera i dva »canadaira«, koji će biti razmješteni u Puli, Splitu i Dubrovniku. Naše je područje specifično — govori Bodul — i moguće je da na nekim lokalitetima gdje su nam i značajne šume, kao što je u NP »Krka«, bude poteškoća s gašenjem iz zrakoplova, jer je linija bojišnice vrlo blizu.

Vatrogasna postrojba u Šibeniku odredila je dvadesetorici svojih djevnika koji će proći odgovarajuću obuku za rad s protupožarnim helikopterima. Pored toga, jedan od desantnih brodova Policijske uprave šibenske, tzv. »šlapa«, opremit će se za gašenje požara na otocima i priobalju. Stanovit broj vatrogasaca, zajedno s opremom, tijekom ljeta bit će smješteni na Otoku mladosti. Šibenska vatrogasna postrojba pojačana je za jednu vatrogasniju cisternu, a uskoro bi u Šibenik trebalo stići i specijalno vozilo za gašenje šumskih požara.

U DVD-ima je najveći broj (16) vatrogasnih vozila za gašenje požara na otvorenom šumskom prostoru, a u pogledu opremljenosti, nema razlike u odnosu na proteklu godinu. Ove godine na raspolažanju će, u deset dobrovoljnih vatrogasnih društava, koliko ih djeluju na području nekadašnje općine Šibenik, biti oko 150 dobrovoljaca, iako ih je dosta u redovima Hrvatske vojske i pričuvnog sastava Policije. Održavanje vozila u dobrovoljnim vatrogasnim društvima bit će otežano, jer nema radionica i stručnih kadrova. Ranih godina vozila DVD-a održavao je nekadašnji Centar za zaštitu od požara!

ra, a prilike su se promjenile otkako je profesionalno vatrogastvo dospjelo pod nadležnost Ministarstva unutarnjih poslova. Bodul kaže da će u operativnom djelovanju vatrogasnim snagama posebno teško pričinjati požari na područjima gdje još uvjek ima neeksploiranih mina. Na takve će se požare također izlaziti u suradnji s Hrvatskom vojskom, ali uz krajnju oprezost. Veliko razumijevanje za unapređivanje dobrovoljnog vatrogastva pokazali su načelnici općina i gradonačelnici Šibenika Ante Šupuk, prilikom zapošljavanja profesionalaca koji će radići u dobrovoljnim vatrogasnim društvima. Na razini grada profesionalce će imati DVD »Mladost« i »Zaton«, u općini Primošten »Primošten« i »Rogoznica«, zatim Skradin i Dubravice, Tisno i Pirovac, a profesionalac je zaposlen i u vodičkom DVD-u. Svi od tih zaposlenih završili su ili odslušali tečaj prekvalifikacije za stjecanje zvanja stručnog radnika-vatrogasca.

Bodulova je ocjena da su pripreme za prevenciju požara dobro i kvalitetno provedene, barem od strane vatrogasaca. Utvrdi li se naime, da je neki od požara izazvan nemarom bilo pojedinka, odgovorne osobe, ili fizičke osobe koji su u razdoblju od 1. lipnja do 31. listopada spaljivali korov ili ložili vatru na otvorenom prostoru, kazna se, prema Zakonu o poljoprivrednom zemljištu i Zakonu o šumama kreću, ovisno o slučaju i prekršitelju, od 50-600 maraka!

B. PERIŠA

ODRŽANA PRVA IZBORNA SKUPŠTINA MALIH DIONIČARA TLM-a

IZABRANI ZASTUPNICI UDRUGE

Za predsjednika Skupštine Udruge izabran je Ante Krečak dok će Udrugu dioničara u budućem Upravnom odboru dioničkog društva TLM-a zastupati Davor Škugor i Nikola Ljubo Vlahov.

Prva izborna Skupština Udruge malih dioničara Tvornice lakiha metala održana je 20. lipnja u Krešimirovu domu u Šibeniku. U nazočnosti 118 od 124 zastupnika Skupština je izabrala nova izvršna tijela Udruge dioničara, te predložila zastupnike u buduću upravni odbor dioničkog društva TLM-a.

Tajnim glasovanjem za predsjednika Skupštine Udruge izabran je dipl. inž. Ante Krečak, zaposlen u Tvornici valjanih proizvoda, a za dopredsjednika Živko Gatača, zaposlen u »Elementu«. U upravni odbor Udruge izabrani su Davor Škugor, Goran Jurišić, Nikola Ljubo Vlahov, Šime Bilan, Roko Gracin, Slavko Gović i Nikola Klarić. Nadzorni odbor čine Henrik Plančić, Josip Bulat i Leo Cvitan. Skupština je akamacijom prihvatala prijedlog da tajničke poslove u Udrizi obavlja Nada Dražić-Vanat, pravnica Sindicata djelatnika TLM-a.

U nastavku rada Skupština je prihvatala prijedlog da Davor Škugor i Nikola Ljubo Vlahov zastupaju Udrugu dioničara u budućem Upravnem odboru dioničkog društva Tvornice lakiha metala. Uz njih dvojicu, kao eventualni treći član, predložen je Goran Jurišić. Ovaj prijedlog Skupštine Udruge postaje važan onog trenutka kada bude prihvaten na Skupštini dioničkog društva TLM-a. Ako takav prijedlog zastupnici Skupštine TLM d.d. prihvate, Davor Škugor, Nikola Ljubo Vlahov, te eventualno i Goran Jurišić automatizmom prestaju biti članovi Upravnog odbora Udruge dioničara. U tom slučaju predsjednik i dopredsjednik Udruge postaju ona dvojica zastupnika koja su na izbornoj listi, poslije Škugora, Vlahova i Jurišića, dobiti najvići broj glasova zastupnika nazočnih na Skupštini.

Na kraju spomenimo i još jednu zanimljivost. Voljom zastupnika Skupštine Udruge sadašnji predsjednik glav-

Prva izborna Skupština Udruge malih dioničara TLM-a

Inače, članovi Upravnog odbora dioničkog društva TLM bit će izabrani razmjerno broju dionica kojima sada raspolazu mali dioničari TLM-a i državni fondovi. Podsjetimo da je Udruga dioničara jedini organizirani oblik djelovanja malih dioničara TLM-a, koji su tijekom pretvorbe kupili 33 posto dionica toga najvećega šibenskog poduzeća.

Na kraju spomenimo i još jednu zanimljivost. Voljom zastupnika Skupštine Udruge sadašnji predsjednik glav-

nog povjerenštva Sindicata djelatnika TLM-a, Nikola Ljubo Vlahov predložen je u budući Upravni odbor dioničkog društva TLM. Ukoliko, dakle, taj prijedlog bude prihvaten na Skupštini TLM d.d. Vlahov automatski prestaje biti i predsjednik sindikalne organizacije. Naime, takvu statutarnu odredbu o nemogućnosti duplikiranja funkcija prihvati su zastupnici na ovoj izbornoj Skupštini Udruge dioničara.

N. URUKALO

(Snimio: R. GOGER)

ŽUPANIJSKA KRONIKA

Održana je sjednica Gradske poglavarske na kojoj je riječ bilo o tri, kako ga gradski poglavari cijene, kapitalna projekta: uređenju trajektnog pristaništa i ceste kroz luku, izgradnji uređaja za pročišćavanje otpadnih voda te arheološkom ispitivanju na utvrdi Sv. Mihovila. Gradske poglavare očekuju da bi Upravni odbor »Luke« uskoro trebao blagosloviti početak izgradnje ceste i uređenje trajektnog pristaništa na gatu Vrulje što bi značilo pomicanje sadašnjeg ulaza u luku između planiranog putničkog terminala i postojećeg uređaja za prihvat sirovih fosfata. Na samoj strmoj padini, kontaktu između željezničkog platoa i luka prostora gradske poglavare vide višenamjenski objekt po uzoru na svjetske trgovачke centre. Prema riječima prvog čovjeka grada, Ante Šupuk, Gradske je poglavarske spremno snositi najveći dio troškova, dok bi sve nove djelatnosti pripala radnicima »Luke« koji bi tako, kaže Šupuk, svoju djelatnost učinili raznovrsnijom. Ako Šupuk od Upravnog odbora »Luke« dočeka sudobnosno »da« (a hoće ukoliko cesta bude zaobilazila terminal, što traži Upravni odbor, a što troškove poskupljuje za 5 milijuna maraka), paralelno s demontažom manjeg dijela kolosijeka i uređenja ceste tekli bi radovi na polaganju nekoliko stotina metara kolektora kao dijela ukupnog projekta uređaja za pročišćavanje otpadnih voda. Ta investicija, teška 18,7 milijuna maraka, predviđa da se otpadne vode spajaju na liniji VK »Krka« — »Šipad«, Duboka — Podsolarsko—južna punta Zlarina. Gradske poglavare ne odustaju od nauma da otvore vrata najstarijeg fortifikacijskog objekta u gradu, utvrde Sv. Mihovila pa će se nastaviti arheološka istraživanja u koja je dosad utrošeno više od 100 milijuna dinara, elem, 100 tisuća kuna...

Člja je zgrada bivše općine Šibenik u kojoj žive i djeliu Grad i Županija, kako će biti riješeno pitanje vlasništva zgrade i hoće li se u Šibeniku ponoviti slučaj splitske Banovine?

Slučaju tipa Banovina neće biti, problema u praktičnoj podjeli prostora između dviju administracija također, međutim, pitanje vlasništva zgrade bivše općine bit će riješeno arbitražom suda, tvrdi dogradonačelnik Vlastimir Baranović. Grad i Županija gotovo su postigli dogovor oko razdiobe poslovogn uređeskog prostora, a sudski će arbitraži biti potrebni jer Županija ima ambicije ostvariti i vlasništvo pravo nad zgradom bivše općine koja je formalno-pravno vlasništvo grada.

Na Obonjanu, izbjegličkom centru, te Centru za prihvat stranaca, odnosno osoba pod policijskim nadzorom boravi više od 400 ljudi, pri čemu je izbjeglica iz BiH 280, dok su ostali tzv.

DAN ZA DANOM

azilanti od kojih je najviše Muslimana, 10,15 posto Srba i ponešto Hrvata. Na Obonjanu je najviše izbjeglica bilo 1992. 1100, te u srpnju prošle godine 1020; s otoka je u treće zemlje, Tursku, Njemačku, Dansku, manje grupe u Ameriku, Norvešku i Švedsku, do sada otišlo od 500 do 600 izbjeglica. Na Obonjanu se upravo dovršava neka vrsta malog hotela s tridesetak apartmana, izgrađen vlastitim sredstvima i radom ljudi na otoku. Funkcionira škola koju trenutno pohađa tridesetak daka, otvoreni su dječji vrtić, trgovina i kafić. Obonjan tako postaje naselje...

Nastojanja šibenskih folija da rekonstrukcijom i modernizacijom vlastite opreme i postrojenja uhvate priključak za domaćim konkurentima, prvenstveno, zadarskim »FOLIJAPLASTOM«, propao je. Nalime, iako je Hrvatska kreditna banka za obnovu i razvoj sa 9,36 milijuna DEM podržala modernizaciju TLM-TOFAL-a, sve se izjavilo jer je Splitinska banka tim kreditom naplatila dio svojih potraživanja od TLM-a. Ipak, folija se ne predaja, vlastitim će sredstvima uskoro kupiti škare za glatkou foliju vrijedne 320 milijuna lira, a planiraju i nabavu neke druge opreme.

Poslije punih tri ratne godine i službeno je otvoren NP »Krka« sa svojim glavnim punktom Skradinskim bukom. Cijeli je prostor oko Skradinskog buka očišćen, popravljeni su svih mostići na jezerima, a otvorena je i recepcija u Lovozovicu. Od prvog srpnja izletnici maće biti dostupan i Visovac, uredit će se recepcija i u Skradinu, u kojem će svoje ugostiteljske objekte u funkciji staviti i »Rivijera«. ACI-Croatia pripremit će sve potrebno za prihvat brodova nautičara koji su također počeli vraćati.

Okupacija je pokazala da je cijelim zadarsko-biogradskom krajem nevjerojatno lako zatvoriti vodu; u rukama je četnika vodovod sa Zrmanje, vodociplište u Kakmi najprije su garnirali eksplozivom pri čemu je glavna vodovodna cijev isla u zrak, da bi zatim (22. 6.) blokirali plavce koji su naušili pripremiti teren za osposobljavanje vodociplišta, a potom su i zauzeli položaje u Kakmi koje su prvotno, prema zagrebačkom sporazumu bili napustili. Cijeli su manevr izveo zbog, kako se »opravdavaju«, »otvoreni prijetnji hrvatskog državnog i vojnog vrha da će vodociplište u Kakmi zauzeti i silom i tako Biogradu osigurati vodu«. Kako sanirati stanje vodoopskrbe Biograda i Zadra? Kako osmisli dugoročna i alternativna rješenja? Hrvatska Vlada takvim rješenjem drži povezivanje vodoopskrbnih sustava Zadarsko-kninske i Šibenske županije. Sustave bi, utvrdila je na nedavnoj sjednici Vlada, trebalo povezati do srpnja 1995. godine za što će trebati namaknuti 30,2 milijuna maraka...

L.M.

GLAZBENA ŠKOLA IVANA LUKAČIĆA ŠIBENIK

ŠIBENČANI VOLE I POŠTUJU GLAZBU

Šibenik ima bogatu glazbenu tradiciju. Iza Glazbene škole Ivana Lukačića Šibenik gotovo je pedeset godina rada i djelovanja, a postojala je krajem tridesetih godina i privatna glazbena škola u ovom gradu. Učenici šibenske glazbene škole pokazali su se i dokazali na glazbenoj sceni Hrvatske. Na kraju ove školske godine, u šest razreda osnovnog i četiri srednjeg glazbenog obrazovanja, Glazbena škola Ivana Lukačića imala je 285 polaznika. Neredovito nastava tijekom prijašnje dvije godine zbog opće opasnosti, ostavila je tragova i praznina u glazbenom znanju polaznika. Sukladno Uredbi Ministarstva za prosvjetu i kulturu, na kraju te dvije školske godine učenicima su podijeljene diplome iako nisu izašli na završni ispit, kaže Rudolf Vučić, prof. glasovira i ravnatelj šibenske glazbene škole.

— Učenici su za te dvije godine puno izgubili i ja uvijek naglašavam više od učenika u drugim školama. Zašto? Naprosto što u glazbenoj školi nema kampanjskog učenja, potrebno je svakodnevno vježbanje. Stoga smo ove školske godine nadoknadivali veliki dio gradiva i umnogome smo u tomu us-

glazbenom obrazovanju, još je oko četrdesetero djece uključeno u glazbeni vrtić i pripremni solfeggio, dakle u predškolsko glazbeno obrazovanje. U Glazbenoj školi Ivana Lukačića uče se gotovo svi glazbeni instrumenti, od gitare, glasovira, violine, do duhačkih instrumenata. Škola ima 28 dječatnika od kojih su 24 u nastavi, gotovo svi s visokim obrazovanjem.

Zapaženi rezultati i nastupi

Da bi dječatnici i polaznici Glazbene škole Ivana Lukačića Šibenik mogli raditi još više i još kvalitetnije, uz postojeći prostor potrebna im je dvorana za probe školskog orkestra, zboru i za nastup učenika. Dvorana bi trebala imati oko osamdeset četvornih metara, kazuje Vučić. Trenutno ne znaju kako riješiti taj problem. Šibenik kao grad i županijsko središte koji teži gospodarskom tako i kulturnom razvoju, trebao bi imati i koncertnu dvoranu.

— Koncertna dvorana nije kazalište, nije Gradska vijećnica, nije ni Krešimir dom. To su prostori koji mogu

R. Vučić, ravnatelj škole

da tijekom ove godine održe niz koncerata. No, najprije navedimo da su krajem veljače prošle godine na prvom hrvatskom natjecanju učenika glazbenih škola upravo šibenski učenici odnijeli prve dvije nagrade, Maksim Mrvica odjel glasovira i solo pjevanje Dragana Brkić. Četiri učenika ove škole prošle su godine primljena na Muzičku akademiju u Zagrebu. Malo se koja škola u Hrvatskoj, osim osam zagrebačkih, može time pojaviti.

Od početka veljače do danas u organizaciji Glazbene škole i Centra za kulturu u Šibeniku održano je 14 koncerata.

— Posebno treba istaknuti značaj Hrvatske glazbene scene i zašto je ona osnovana. Ta scena je osnovana kao jedan praktikum otvoren mlađim glazbenicima u zemlji i dijaspori, za održavanje koncerata. Ti koncerti su doprinosi obogaćivanju glazbene scene Hrvatske. Treba, uz ostale koncerete, istaknuti i Dane hrvatskih skladatelja koji su održani u Šibeniku. To bi trebala postati tradicija ovoga grada. To je želja i nada svih nas, govor Vučić. U svemu su sudjelovali, osim gostiju, učenici i dječatnici ove glazbene škole. Osim toga, bilo je i šest internih nastu-

VRIJEDNA DONACIJA

Krajem travnja Zagrebačkoj muzičkoj akademiji stigla je velika pomoć u notnom materijalu kuće »Peters« iz Frankfurta. Mužička akademija ne pamti takvu donaciju, niti po opsegu, niti po vrijednosti, ocjenjuje se. Po želji donatora, dio tog materijala je osim Mužičkoj akademiji kojoj je pripao najveći dio, dodijeljen brojnim hrvatskim glazbenim kućama, zborovima i orkestrima. Među njima je i šibenska Glazbena škola Ivana Lukačića, te drniška Osnovna glazbena škola Krste Odaka. Notni materijal koji su dobile ove dvije škole, a posebice se to odnosi na drnišku koja je u ovom ratu izgubila sve, od neprocjenjive vrijednosti. I jedna i druga škola, dakle šibenska i drniška, zahvalne su zbog ove dragocjene donacije kući »Peters« i Jasenki Knežević, koja radi u toj kući i koja je pokrenula cijelokupnu inicijativu.

pa u dvorani škole. Nemoguće je ovom prilikom nabrojiti sve koncerte i studio-nike koji su se šibenskoj publici predstavili u proteklih nekoliko mjeseci. Ovaj list je, uostalom, zabilježio održavanje tih koncerata. Na kraju, recimo i to da će krajem kolovoza u Šibeniku biti organiziran seminar za orgulje. Ne bez razloga, jer ovaj grad je, za razliku od susjednih, bogat orguljama. Naišli su na odobravanje i obećanu suradnju gradskih otaca, kaže Vučić, a bit će to prilika da se propagandnim materijalom koji će za tu priliku biti tiskan povede još jedna promiča povijesnih, kulturnih i turističkih vrijednosti Krešimirova grada i kraja.

Prepremila: Katarina RUDAN
Snimio: R. GOGER

FESTIVALI

»MASLINA« NA SPLITU 94.

„Ostala si ista“ — naslov je skladbe skladatelja Ivice Badurine i tekstopisca Franje Bilića s kojom će šibenska klapa »Maslina« nastupiti na Hrvatskom zabavno-glazbenom festivalu »Split '94«. Uz podršku Županijskog ureda za društvene djelatnosti Županije Šibenske, »Maslina« je skladbu snimila na zajedničkoj festivalskoj ploči, koja ide u prodaju na dan početka Festivala — narednog četvrtka. U pripremi je inače CD klape, s producentima Nenadom Ninčevićem i Joškom Banovom a za nastup na Festivalu — Tonči Lučev, Slavko Ćubrić, Veljko Bušić, Ive Kričić, Slavko Labor, Mate Višić, Darko Vučić, Branko Bubica, Damir Škugor, Ante Jelić i Robert Žurić — obećavaju korektnu izvedbu, već onako kako to Šibenčani znaju.

NEDJELJA, 3. SRPNJA U 11 SATI

SLAVLJE U TARCU

Jedna mala crkva — koja pripada župi s najvećim brojem otoka na Mediteranu — svake godine okuplja Gospine štovatelje

Svako svetište posjeduje nešto što je samo njemu vlastito. To se osjeća i u Tarcu. Broj hodočasnika ne bude velik, ali proslijava blagdana pruža jedinstveni vjernički ugoda. Kaže se da tamо bude više brodova negoli ljudi. Tvrđnja nije održiva, ali vanjski izgled upućuje na takav zaključak.

Lako je pronaći mjesto vjerničkog okupljanja. Na brdu Tureta na otoku Kornatu diže se stara kula iz VI. stoljeća. Na podnožju istoga brda nalazi se mala crkva. Građena je na temeljima velike crkve od koje su sačuvani samo zidovi apside. Crkva je posvećena poohodu Blažene Djevice Marije njezinog rođakinjini Elizabeti. Donedavno taj se blagdan slavio 2. srpnja. Uz blagdan tog posjeta vezao se i posjet župnika Murteru vjernicima koji žive na Kornatima. Murterini (i manji broj Betinjana), koji tamo imaju svoje posjede, polako su mijenjali zanimanje. Bili su pastiri, težaci, ribari. I oni koji danas od tega ne žive sačuvali su uspomenu na crkvu u Tarcu kao dio svoga djetinjstva. Oni bi mogli ponoviti s pjesnikom kako je tu pradjed njihova predjaka kleča. U potvrdu toga može se spomenuti kako je prošle godine jedan gospodin iz Kalifornije došao u Tarac da se tu vjenča.

Mala crkva svjedok je trajnog i neprekidnog štovanja Marije na tom prostoru. Upravo po crkvi na nekim stariim kartama čitav otok Kornat označen je kao Insula sanctae Mariae — otok svete Marije.

Kako je već rečeno, vjernički skup ne bude velik, ali je veoma raznolik. Uz Murterine i Betinjane svečanost okuplja Gospine štovatelje iz mnogih mjeseta od Zadra do Šibenika. Pridružuju se iz godine u godinu mnogi turisti. I naučnici znaju za crkvu. Tako je prošle godine jedan brod iz marine u Malom Lošinju stigao na svečanost. Marine iz našega kraja nije potrebno ni spominjati.

Prošle godine raznolikost je došla

do izražaja i u vjerničkoj molitvi. Svoje zavjese iznijeli su: najstariji prisutni Kornatar, jedna osoba koja je rado navraćala u crkvu kao dijete, kapelan koji služi u hrvatskoj vojsci, naš bogoslov iz Vodica, nautičar iz Lošinja, dijete iz Riške...

U bogoslužju toga dana slavi se Pohod Marije Elizabete. Po starom kalendaru blagdan se slavi 2. srpnja. Zbog praktičnih razloga (da se olakša okupljanje) slavlje u Tarcu je preneseno na prvu nedjelju istoga mjeseca.

U starom misalu glavna molitva dana izražavala je prošnju da zavjetni blagdan Marijina pohoda pridonese porastu mira. Nije potrebno ni spominjati kako se ovdje mir shvaća u biblijskom smislu riječi. Šalom — to jest mir u Bibliji znači da je čovjek u miru s Bogom, s bližnjim i s prirodom. Ekozioni — koji voden drugim motivima skreću pažnju na očuvanje prirode — i ne služe kako se približavaju Božjoj zamisli. Bog je povjerio čovjeku zemlju na čuvanje i uzdržavanje. U briži za stvoreno čovjek postaje Božji partner-suradnik. Priroda upravo treba osjetiti obnovljenu čovjekovu svijest za očuvanje Božjeg djela. Nacionalni park u svojoj briži za očuvanje prirode želi zapravo to isto. Jedino tako Kornati mogu zadržati svoju draž i privlačnost. Mir s prirodom je nezaobilazni predviđet da Kornati ostanu biser prirode i odraz raznolikosti Božjeg stvarateljskog zahvata.

Tako jedna mala crkva — koja pripada župi s najvećim brojem otoka na Mediteranu — svake godine okuplja Gospine štovatelje. Među hodočasnima bude i onih koji ne znaju što žele. Oni jednostavno osjećaju kako je lijepo biti tamo gdje se zajednički moliti. Bogoslužje ima pred očima susret Marije i Elizabete, ali se kroz bogoslužje doživljava susret čovjeka s Bogom, s drugim čovjekom i s prirodom koju je Bog povjerio čovjekovoj briži.

don Ante SKRAČIĆ

GLAZBENA ŠKOLA IVANA LUKAČIĆA ŠIBENIK

KONCERT

UČENIKA GLAZBENE ŠKOLE IVANA LUKAČIĆA ŠIBENIK
I
GLAZBENE ŠKOLE KRSTE ODAKA DRNIŠ

Gradska vijećnica
7. lipnja 1994. u 20 sati

Ulez 10,00 K

pjeli. Na kraju ove školske godine učenici su izašli na ispit i postigli dobre rezultate. Za razliku od drugih škola, mi nismo imali skraćenu nastavu za glavne predmete struke, jedino su bili skraćeni satovi teorijske nastave, jer smo se morali uklopiti u satnicu ostalih škola, rekao je ravnatelj Vučić. Osim učenika u osnovnom i srednjem

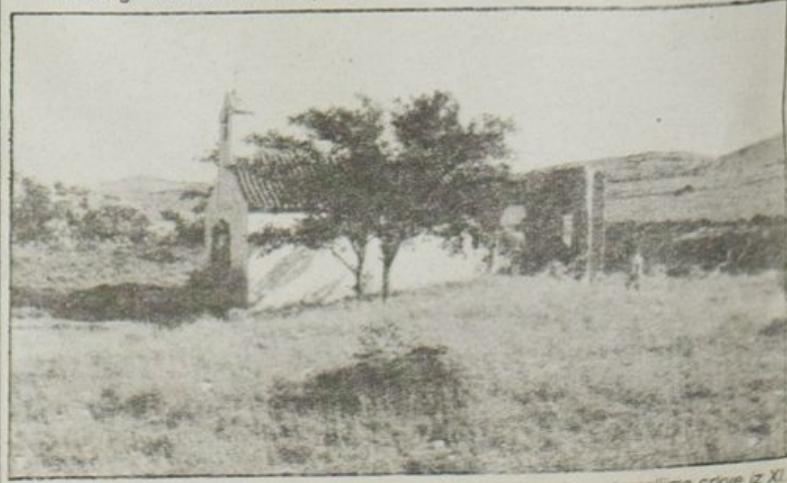
poslužiti za manje koncerte. Šibenik zasludiće pravu koncertnu dvoranu. Postoji ideja da to bude u prostoru bivšeg doma bivše JNA, ali o tomu je u ovom trenutku preuranjeno govoriti. Još uvek je to samo ideja, reči će Vučić. To što Šibenik nema koncertne dvorane, nije sprječilo dječatnike šibenske Glazbene škole Ivana Lukačića

Fina Ljubica za glasovir, maturantica šibenske Glazbene škole

pa u dvorani škole. Nemoguće je ovom prilikom nabrojiti sve koncerte i studio-nike koji su se šibenskoj publici predstavili u proteklih nekoliko mjeseci. Ovaj list je, uostalom, zabilježio održavanje tih koncerata. Na kraju, recimo i to da će krajem kolovoza u Šibeniku biti organiziran seminar za orgulje. Ne bez razloga, jer ovaj grad je, za razliku od susjednih, bogat orguljama. Naišli su na odobravanje i obećanu suradnju gradskih otaca, kaže Vučić, a bit će to prilika da se propagandnim materijalom koji će za tu priliku biti tiskan povede još jedna promiča povijesnih, kulturnih i turističkih vrijednosti Krešimirova grada i kraja.

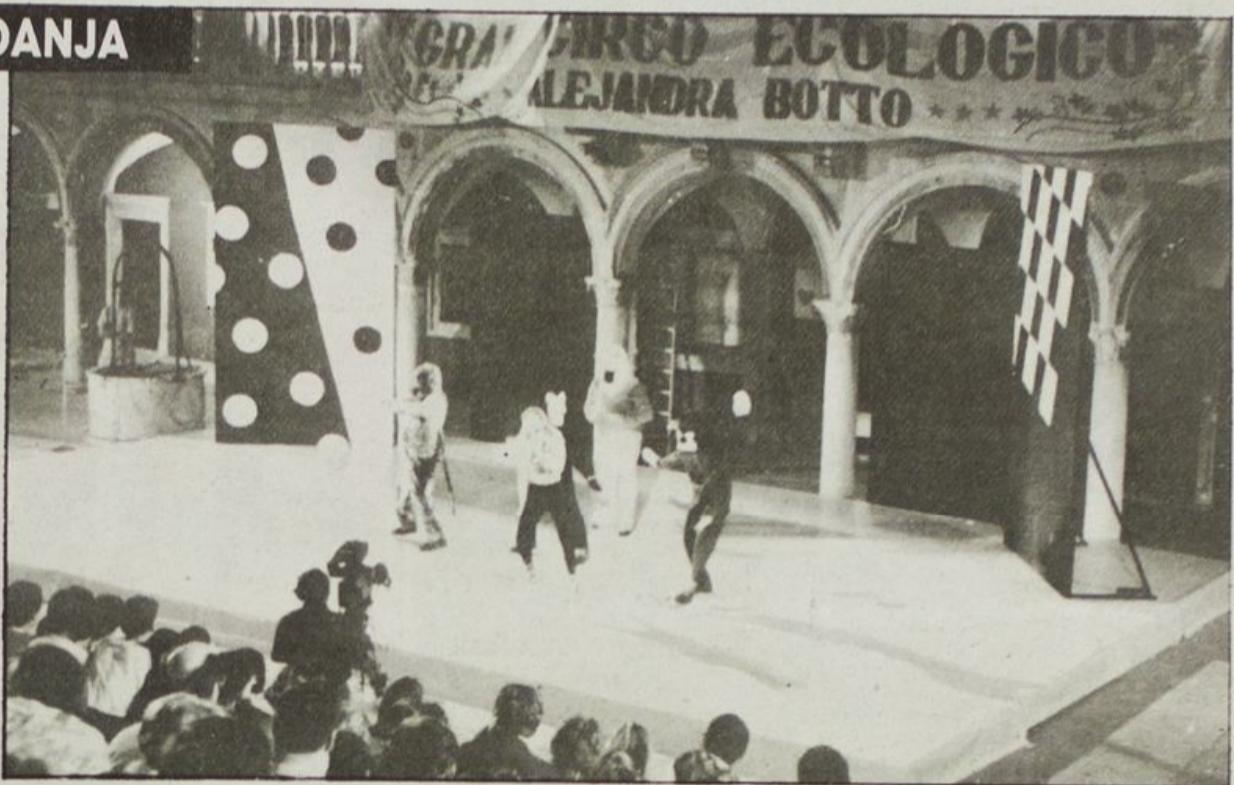
Prepremila: Katarina RUDAN
Snimio: R. GOGER

Svetište u Tarcu ima svoju povijest. Sadašnja crkva građena je na temeljima crkve iz XI. stoljeća, kojoj su sačuvani zidovi apside.

PRVI TJEDAN FESTIVALSKOG DOGAĐANJA

HVALA ŠTO STE DOŠLI!

Alejandra Botto je Španjolka. Još k tome i plava, a izgleda da je njen predstava izazvala najviše polemika na PRESS konferencijama. Pero Mioč, urednik lutkarskog programa bio je, kako je rekao, »iskren onoliko koliko je Alejandra lijepa« i naveo sve, po njemu brojne nedostatke Alejandrine predstave »Gran circo ecologico«. Mnogi se nisu složili s Miočevom oštrinom, smatrajući da bi Festival, posebice ovogodišnji, u mnogo blažem tonu trebao promicati suradnju i pomoći među izvođačima. Alejandra je, u svakom slučaju, kritiku primila ostavši na nogama — i dalje lijepa.

U Galeriji »Krševan« izlagao je Svetljan Junaković, akademski kipar, ali daleko poznatiji po ilustracijama slikovica, za koje je lani dobio i prestižnu nagradu »Ivana Brlić-Mažuranić«. Po »gledanosti« vodio je crtež koji prikazuje nekoliko životinja pri partiji biljara...

Upravo tako, čini se, ovo godišnji Festival ostati će Šibenčanima u pamćenju. Što drugo reći dolje? «Hvala što ste došli!» Nakon što smo Festival imali u skloništima, pa u drugim gradovima, u vrijeme dok su četnički orkani gradom pravili krvav vatromet, Šibenčanima svih dobi najvažnije je što mirno mogu prošetati rivom, odvesti djecu na predstavu i udahnuti malo od one posebne atmosfere. Po svemu sudeći, bit će ovo, u umjetničkom smislu, standardan Festival, kakvim ga je najavio direktor Ante Pulić, ali za Šibenik izvanserijski. Mnogo znači što su primjerice došli Španjolci ili Austrijanci, a da i ne spominjemo Boba i Danu iz »Sun Ergosa«, Kanadane kojih su s nama već četiri godine, i to kada nam je bilo najčešće.

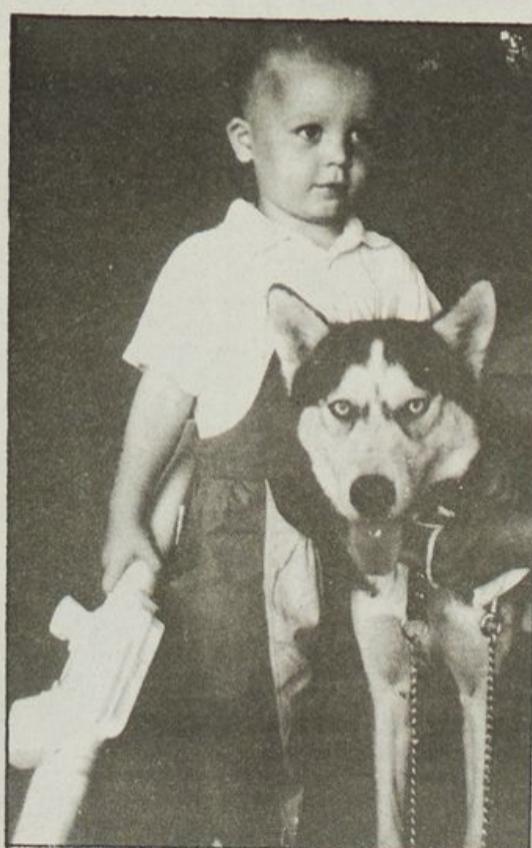
Iako se previše ne kritizira, upravo iz navedenih razloga, Festival ipak ima umjetničkog favorita, barem u ovome tjednu. To su članovi Plesnog teatra Muzičke omladine Splita koji su izveli baletni koncert u koreografiji Luciane Perić i asistentice mu Branke Čiće Trumbić. I oni drugi, umjetnički možda manje uspešni, bili su nagrađeni od šibenske publike, i dolascima na predstave, i pjeskom: »Hvala što ste došli!«

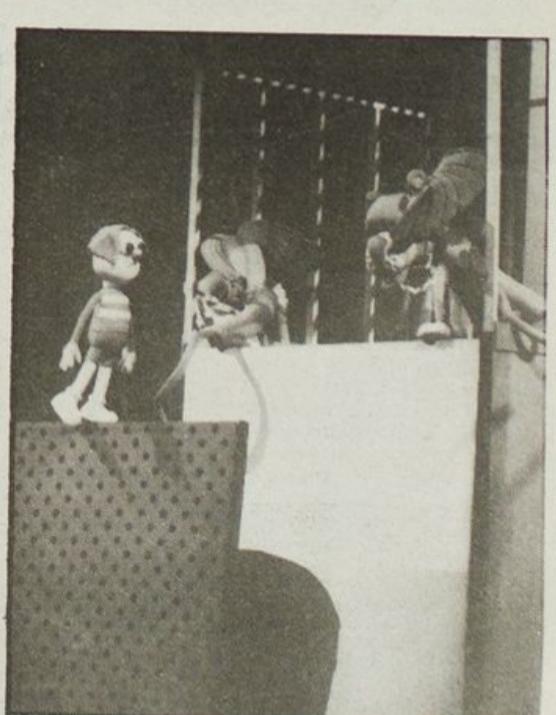
Filmska radionica opet je došla u Šibenik, s neumornim Predragom Ostojićem. Ove godine filmovi su se snimali na video-tehnici, pa su se rezultati odmah mogli vidjeti, a prikazani su i filmovi snimljeni prije dvije godine. Mato Kukuljica, urednik filmskog programa, nije duljio: »Čibenska djeca iznimno su talentirana za animaciju!«

Likovna radionica, s voditeljima Ksenijom Turčić, Veliborom Jankovićem i Brankom Lovrićem-Caparinom, po običaju je bila zaokupljena eksterijerima Šibenika — ove godine Starim gradom. Najuspjeli radovi bit će pridruženi izložbi »Moj grad«, koju su za djecu Šibenika pripremila djece iz hrvatskih gradova koji su lani ugostili Festival.

Mali Toni bio je najmladi u igraonici priređenoj u auli kina »Šibenik«. Malo se igrao s igračkama, ali mu je mnogo draži bio sibirski haski, pas koji je otrpio sve Tonijeve izljeve simpatija. Steta što se nisu susreli u zimu, po snijegu. Samo jedne saonice koje haski vuče iz šale, i na njima Toni

»Tri lava na godišnjem odmoru« predstava je pokojnog Momčila Popadića, a u režiji Luke Paljetka. Popadić i Paljetak bili su svojedobno neizbjegljivi dio Festivala, a predstavu je izvelo Gradsko kazalište lutaka iz Rijeke.

(Snimio: R. GOGER)

Snimili: V. POLIĆ, R. GOGER,
D. ERAKOVIC

Sa svete mise za poginule branitelje na Miljevcima tijekom domovinskog rata

Utorak, 21. lipnja, na dan oslobođenja Miljevaca, ispred crkve Imena Isusova u Drnovcima obilježena je, prigodno i svečano druga obljetnica miljevačke akcije. Bila je to prilika da se oni koji su izravno sudjelovali u oslobođanju od srpskog okupatora sedam miljevačkih sela, nadu na okupu, te da se prisjeti, a goste i uzvanike podsjeti na 21. lipnja 1992. godine.

Njihova spremnost i odlučnost bila je vodena željom da uspiju. Munjevitom akcijom koja je trajala samo jedan dan, profesionalno i stručno učinili su nemoguće pripadnici 3. bojne 142. dneške brigade i 4. bojne 113. šibenske brigade, pod izravnim zapovjedanjem Živka Galića i Krunoslava Mazalina. Strani vojni analitičari i danas u čudu pokušavaju složiti mozaik akcije »Split«. To je bio tajni naziv za vojnoperativnu oslobadanju Miljevaca. Sedmorica hrvatskih branitelja, pripadnika tih dviju bojna, tada su poginula.

Svečanost obilježavanja počela je svetom misom za poginule u crkvi Imena Isusova. Predvodio ju je dr. fra Pavao Žmire, provincijal Provincije Presvetog Otkupljenja Split. Uz obitelji i rodbinu poginulih na Miljevcima, misi su bili nazočni sudionici miljevačke akcije, brojni mještani i gosti među kojima osobni izaslanik ministra obrane RH, general-pukovnik Josip Lukić, glavni vojni inspektor Hrvatske vojske.

Nazočni su bili i general-bojnik Ante Gotovina, zapovjednik Zbornog područja Split, zapovjednici 142. i 113. brigade HV, u vrijeme izvođenja akcije na Miljevcima, pukovnik Luka Vujić i brigadir Ivan Bačić, zapovjednici 3. bojne 142. brigade i 4. bojne 113. brigade, Živko Galić i pukovnik Krunoslav Mazalin, te brojni visoki vojni dužnosnici s područja Županije šibenske. Bio je tu i načelnik Policijske uprave Šibenik, Nikola Vukošić, šibenski župan Paško Bubalo, dožupan Josip Odak, načelnici općina Ružić, Oklaj i Unešić, gradonačelnik Drniša Ante Matić i brojni drugi.

Idemo na Miljevce, Miljevci moraju biti naši!

Nakon prigodnog i veoma dirljivog recitala više autora, a u obradi Pere Mioča, pod naslovom »Vrela suza na kamenu«, u izvođenju recitatorske grupe i muškog zvora »Petar Krešimir« Šibenik, general-pukovnik Josip Lukić otkrio je spomen-obilježje podignuto u znak sjećanja na šesnaestoricu poginulih hrvatskih branitelja na Miljevcima. Položeni su vijenci i cvijeće na spomen-obilježje. Potom, nazočnima se obratio pukovnik Krunoslav Mazalin. Govorio je o putovima stvaranja 4. bojne 113. brigade istaknuvši da je u njoj bilo devedeset posto Drnišana. Već u prosincu

TO JE MOJA ZE ZLOTVORI!

Obitelji i rodbina poginulih branitelja na Miljevcima

1991. godine drniški borci su diverzantskim akcijama djelovali na Miljevcima. U isto vrijeme su primali nove dragovoljce. »Nažalost, nismo ih mogli sve primiti, jer nismo imali oružja. Neki su ostajali i pod cijenu da mijenjaju puške sa svojim suborcima dok idu na stražu. Valjalo je vratiti ugled drniškim borcima koji su imali neprilika po svim hotelima u kojima su bili smješteni. Trebalo je vratiti samopouzdanje. Znali smo kako ćemo to napraviti», kazao je među ostalim pukovnik Mazalin. Diverzantske grupe su radile svoj posao i izvršavale zadatke veoma uspješno. Prvi ožujka 1992. godine, u samo jednom danu, drniški branitelji oslobođaju Nos Kalik.

Potom, zbog zbivanja na južnom bojištu drniški i šibenski dragovoljci, pripadnici 4. bojne 113. brigade HV, odlaze na Stolove, gdje su pokazali odlučnost, hrabrost i spremnost da obrane svaku stopu hrvatske grude. Po povratku, uslijedit će akcija »Split«.

»Imali smo dobre informacije o stanju na Miljevcima, zahvaljujući našim borcima koji su neprestano bili nazočni tu, te stanovništvu koje je tu ostalo živjeti. Donijeli smo procjenu i odlučili — idemo na Miljevce, Miljevci moraju biti naši! Tu odluku smo donijeli 20. lipnja navečer, a 21. lipnja, na današnji dan prije dvije godine, oko 20 sati, Miljevci su bili naši«, kazao je Krunoslav Mazalin. Potom odlaze u Popovo polje i tu se bore oko četiri mjeseca. Na kraju svojeg obraćanja, pukovnik Mazalin je posebno istakao da su tri četnička generala na ovom prostoru poraženi. »Klekli su na koljenja.« To dovoljno govori o hrabrosti i odlučnosti drniških, šibenskih, kaštelanskih i svih boraca koji su pripadali 4. bojnoj.

U nastavku prigodno je govorio i pukovnik Luka Vujić i tom prilikom ušao reka:

— Mi dugujemo poginulim braniteljima ovdje u Miljevcima, i ne sa-

Za vječni spomen

Spomen obilježje, podignuto u krugu crkve Imena Isusova u Drnovcima, pripadniku 142. i 113. brigade HV, koji su svoje živote za obranu Hrvatske domovinskog rata dali upravo na miljevačkom prostoru, otkrio je osobni župan obrane RH, general pukovnik Josip Lukić. Vječno ostaju zapisana imena: Nikola Cigić, Ivica Goreta, Milan Novaković, Mate Pučić, Petar Sedlar, Branimir Drago Bradić, Neno Đurić, Halid Kopić, Šime Mamut, Ante Meštrović, Željko Ujaković, Ante Kardov i Rajko Delaš.

**BRIGADIR IVAN BAČIĆ, ZAPOVJEDNIK 113.
ŠIBENSKE BRIGADE U VRIJEME MILJEVAČKE AKCIJE**

Operacija za proučavanje

Život za cijelo vrijeme okupacije od strane četničkih hordi nije stao. Miljevci su živjeli. Živio je narod koji je tu ostao, ali i naši borci koji su se znali mjesecima skrivati po špiljama. U oslobođenju Miljevaca sudjelovali su Miljevčani, Prominjani, Drnišani, Petropolci, Zagorani, Šibenčani, Kaštelani i Trogirani. U Nos Kaliku i na Miljevcima poraženi su i Mladić i Torbica. Za osvajanje Miljevaca Hrvatska vojska nije ispalila niti jednu jedinu granatu. To je bila operacija koju će proučavati naša vojska i druge vojske svijeta. Da su nam bile naklonjene neke sretne okolnosti, tog istog dana smo se mogli naći i u Drnišu i u Oklaju.

MILJAJA

OBLJETNICA BAĐANJA JEVACA

Pripremili: Katarina RUDAN i Radovan GOGER

vanje Hrvatske vojske prema vječnoj hrvatskoj vojski koja je do sada izginula za slobodu, suverenost i samostalnost ovoga naroda, kazao je među ostalim na skupu u Miljevcima osobni izaslanik ministra Šuška, general-pukovnik Josip Lucić. Skupu se obratio i brigadir Ivan Bačić, naglasivši značaj prisutnosti hrvatskih branitelja na Miljevcima za sve vrijeme okupacije, te pomoći i suradnju miljevačkog naroda koji je tu ostao živjeti.

Osim ključnog pitanja kako osloboditi 28 posto okupiranog područja Županije šibenske, te ostalih okupiranih dijelova Hrvatske, župan Paško Bubalo je govorio i o problemima koje ova država nije riješila na područjima gdje je povratak moguć. Ustvrdio je da je gotovo sramotno što se cestu za Miljevce, nazvanu "cestom povratka", do danas nije izgradilo. »Da je ona izgrađena, na Miljevcima bi danas bilo više života«, kazao je Bubalo.

GENERAL PUKOVNIK JOSIP LUCIĆ, OSOBNI IZASLANIK MINISTRA OBRANE RH I GLAVNI VOJNI INSPEKTOR U HV:

Strpljenje - do kada?

I strpljenje ima granice

— Danas je Hrvatska, iako još mlađa država, stala na svoje noge i priznata je u svijetu. Nismo više tako slabici, to moraju znati i ovi prijekovi. Ne želimo nove žrtve i još uplakanih majki, djece bez očeva i upravo je to razlog zašto smo strpljivi. Ali sve ima granice, pa i strpljenje. To strpljenje polagano istječe i ukoliko ne prihvate mirno da Hrvatska vojska izade na svoje granice, morat će osjetiti njezinu jačinu i poštoto-

Na spomen obilježje vijenac su položili zapovjednik 142. brigade HV, pukovnik Ivan Vukić-Niper, zapovjednik Domobranske bojne Drniš, satnik Veljko Buzov i pukovnik Krunoslav Mazalin

Potom su cvijeće na Spomen obilježje položili i svijeće zapalili i članovi obitelji poginulih pripadnika 142. i 113. brigade HV na Miljevcima

PUKOVNIK LUKA VUJIĆ, PRVI RATNI ZAPOVJEDNIK 142. DRNIŠKE BRIGADE HV

To je povijesna bitka

Akcija oslobođanja Miljevaca jedna je od značajnijih bitaka Hrvatske vojske ofenzivnog djelovanja gdje se sa relativno malim snagama ovlađalo velikim područjem. Vojničkim jezikom govoreci to je nepovoljno područje, ravno, nepregledno, između dvaju kanjona rijeke. No, do nogu smo tada potukli Torbljene četnike. U hrvatske ruke je vraćeno tri petine Nacionalnog parka »Krka«, što je vrio značajno. Rasteretili smo Šibenik od izravnih topničkih napada s tog područja, a posebno smo tada dali do znanja i pokazali srpskoj armadi da je Hrvatska vojska spremna, i ako treba na isti način osloboditi čemo cijeli okupirani teritorij naše države. O toj se akciji govoriti kao povijesno, specifično. O tome će sigurno biti izučavanja, analiza i povijesnih bilješki. Teško mi je zbog naših poginulih boraca. To je cijena rata. Nastojali smo izgubiti što manje vojnika, a da budemo što učinkovitiji u akcijama. Zadovoljan sam što danas na okupu vidim sve one koji su sudjelovali u ovoj akciji, ali i u onima prije, kao i poslije nje. Sretan bih bio kada bi sljedeće godine ovde vi-

dio puno svijeta, povratnika, izgradenu cestu, djecu u školi. Danas sam na drugom poslu, predavač na Vojoj akademiji u Zagrebu, ali mogu ustvrditi da širom Hrvatske mi imamo ovako hrabre borce kao što su drniški i šibenčki. Ako bude trebalo, vojnim ćemo putem oslobođiti sve okupirane dijelove Hrvatske. Svakako, u oslobođanju Drniša i drniškog kraja najviše će u tom slučaju morati uraditi upravo ovi borci.

PUKOVNIK KRUNOSLAV MAZALIN, ZAPOVJEDNIK 4. BOJNE 113. BRIGADE U VRIJEME AKCIJE MILJEVCI

Nadamo se političkom rješenju, uzdamo se u sebe!

Okupili smo se danas ovdje, nakon dvije godine otkako smo oslobodili Miljevačku visoravan da bismo odali dužnu počast našim poginulim suborcima na Miljevcima, ali i da bismo se mi koji smo sudjelovali u oslobođanju Miljevaca našli nakon dužeg vremena zajedno. Naime, u međuvremenu je došlo do formiranja postrojbi 142. brigade HV, 113. ročne brigade HV, 15. domobranske pukovnije i Domobranske bojne Drniš. Sudionici miljevačke akcije su u svim tim postrojbama. Dakako, ostali su i dalje glavni nosioci svih akcija na ovom području. Gotovo svi su sudjelovali i 1991. godine u prvom našem napadu na Miljevce, u trećem mjesecu 1992. u oslobođanju Nos Kalika, u bitkama na Stolovima, a poznato je kako je tamo bilo i kolika je opasnost postojala da se Hrvatsku presječe na dva dijela. Potom dolazi akcija Miljevci i liza toga odlazak u Popovo polje. To je bila četvrta bojna 113. brigade HV u kojoj je bilo najviše Drnišana, potom Šibenčana, Kaštelana i ostalih. U neravnopravnoj borbi s neprijateljem, ne samo u miljevačkoj akciji, već u svakoj našoj

napadnoj akciji dokazali smo superiornost. Tamo gdje smo krenuli, oni su doživjeli totalni krah, a mi potpuni uspjeh. Poruka ovega skupa je i to: poštivamo civile vlasti Republike Hrvatske i politiku koju oni vode. Nadamo se da će se sve riješiti mirnim putem, ali ipak najviše nade polaze u sebe i svoju snagu.

SATNIK ŽIVKO GALIĆ, TADAŠNJI ZAPOVJEDNIK 3. BOJNE 142. BRIGADE HV

Slušamo i izvršavamo zapovijedi

Okupili smo se ovdje da odaćemo počast našim poginulim suborcima na miljevačkom prostoru, ali i da kažemo da slijedimo put hrvatske politike, a slušamo i izvršimo zapovijedi našeg Glavnog stožera. Mislim da je krajnje vrijeme i da što prije moramo stati na naše hrvatske granice.

RUPSKA SVJEDOČANSTVA O POVJESNICI, STRADANJIMA
I NADANJIMA

»I GROBOVE SU U RUPAMA PREORALI«

Nakon pada Italije, u Nezavisnoj Državi Hrvatskoj, 18. rujna 1943. godine u Rupama je utemeljena 4. satnija, koja je brojila oko 100 hrvatskih vojnika. Tešku sudbinu poraza hrvatske vojske krajem II. svjetskog rata dijelili su i mnogi Rupljani. Već krajem 1944. godine više od 110 rupske mladića strijeljano je na Jamnjaku kod Šubićevca u Šibeniku. Ostali su se 1945. godine povlačili s postrojbama Hrvatske vojske do Bleiburga. Mnogi se nikad nisu vratili s Kriznog puta.

Kako se s malo novca, ali, zauzvrat s mnogo ljubavi i nadanja može svestrano i upečatljivo progovoriti o rodnome kraju dobrano svjedoči izrada »Rupska župa« što ga je objelodanio zavičajni klub »Sveti Jure« sa sjedištem u Zagrebu. Tako su, eto, zagrebački Rupljani, kao i oni koje je četnička kama razagnala s rodnom ognjišta, na svega dvadesetak stranica progovorili o svojoj prošlosti, sadašnjosti i barem uzastojali trasirati buduće poslove na obnovi razrušenog zavičaja. Učinili su to pregleđno i s mjerom, pa će, bezsigurno, »Rupska župa« postati (ako već to nije!) sidrište pojemuće se pribjegavati sa sjetom i prisjećanjem na ono što je bilo i s vedrim zagledavanjem u ono što će se, bude li sreće, već naskoro oživotvoriti. Premda je mnogo sadržina koje privlače pozornost u rečenom izradku nama se, gledajući povijesnih zbiranja, čini obveznim predočiti sljedeći ulomak: »Antikomunistička satnija u Rupama, dotično na Roškom slapu, nastala je upravo na prostoru prožetim hrvatskim, duhom i ljudavljom prema svom ognjištu, domu i domovini Hrvatskoj. Nakon pada Italije, u NDH, 18. rujna 1943. godine u Rupama je utemeljena 4. satnija, koja je brojila oko 100 hrvatskih vojnika. Tešku sudbinu poraza hrvatske vojske krajem II. svjetskog rata dijelili su i mnogi Rupljani. Već je krajem 1944. godine više od 110 rupske mladića strijeljano na Jamnjaku kod Šubićevca u Šibeniku. Ostali su se 1945. godine povlačili s postrojbama Hrvatske vojske do Bleiburga. Mnogi se nikad nisu vratili s Kriznog puta od Bleiburga, Kocjevskog roga, Sošice, sve do Šida. Neki su i nakon II. svjetskog rata pobegli u križare, te su pobijeni ili su »zaradili« po 18 godina robije. Neki su pobegli u inozemstvo i preko sabirnih logora došli do Južne Amerike, SAD i europskih zemalja.« Tako stoji zapisano u izradku »Rupska župa« a zarad čega su Rupe tek 1967. godine dobili struju valjda je jasno iz prethodno predočenog. Zanimljivo je »snimiti i kretanja pučanstva u tom slikovitom šibenskom naselju. Po pisanim izvorima, župa je brojila 1830. godine 80 obitelji (474 osobe), 1886. godine 226 obitelji (1029 osoba), 1913. godine 205 obitelji (1309 osoba), 1937. godine 1419 osoba, 1974. godine 1350 osoba, a 1989. godine 228 obitelji (674 osobe). I iz tih podataka dade se ponešto zaključiti. U posebnom poglavljiju obrađen je prinos Rupljana u domovinskom ratu (»u hrvatskom obrambenom ratu iz naše župe sudjelovalo je oko 200 vojaka, a Rupe su dale i viteza hrvatske vojske, pukovnika Ivana Zoricu«). Marlji autori edicije (urednici su Zoran Jurić, Nediljko Paić, Miljenko Jurić, Florijan Paić i Milena Mišković) nisu, nakon povjesnog prikaza rupskog zavičaja, zaboravili ni »unos« Rupe i Rupljana u književnost. Tako je, naglašile autori, o Vučenu, Vuku Mandušiću i njegovoj slavnoj pogibiji kod Žečevske kule pisao u svom romanu »Put bez sna« Ivan Aralica, u ediciji »Krkom u vodno« Rupe nije mimošao ni Nikola Pulić, pa kad se sve to sabere na hrpu — onda, dabome, ne iznenaduje ni to što se u »Rupskoj župi« našlo mesta i za stihotvorinu pod naslovom »Epitaf za moje Rupe« autora Zorana-Josipa Jurića:

Da mi je znati

Kome zavija bura ispod Križa,

ZAVIČAJNI KLUB
»SVETI JURE« RUPE - ZAGREB

POVIEST, SADAŠNOST,
OBNOVA I RAZVOJ

i bilo očekivati, donosi i program obnove i stvaranja mikro zajednice Rupska župa, a odnosi se na Rupe, Ičovo, Laškovicu, Roški slap, Dračevicu i Rogovo. Što su sve predviđeni uraditi teško je u jednom novinskom osvrtu prikazati, ali da Rupe i okolna mesta zaslužuju ne samo obnovu već istinski preporod to je valjda svima (i svakome) sasas razvidno. I zbog toga treba vjerovati da će ova Hrvatska nači snage i smoci sredstava da, uz prinose i zasukane rukave uvijek vrijednih i marljivih Rupljana, obnovi garišta i tamošnju osebujnu panoramu učini surašnijim sigurnim i beričetnim ljudskim obitavalištem. Rupljani su to, treba li zaboraviti, uopće naznačiti, i zasluzili. Jer nikad nisu zaboravili što su, jer su uvijek imali na umu tko su. A edicija o kojoj pišemo, ovaj vrijedan zbir raznolikih uradaka, jest vrstan začetak nastojanja da se i »pismenim putem« dade prilog novom licu drevnih hrvatskih Rupa.

J. VESELIĆ

BROŠURA

»ŠIBENIK - METROPOLA MLADIH«

Društvo Šibenčana u Zagrebu tiskalo je prigodnu brošuru u kojoj je predstavljen umjetnički i znanstveni projekt »Šibenik — metropola mlađih«. Riječ je o projektu kojeg je pokrenula profesorica Jela Godlar-Brešan, a čija je svrha omogućiti mlađim Šibenčanima, koji su na početku karijere, da nastupe pred publikom u Zagrebu i Šibeniku.

DRUŠTVO ŠIBENČANA I PRIJATELJA ŠIBENIKA U ZAGREBU

ul. Baruna Trenka 3, Zagreb

SIBENICUM-URBS IUVENTUTIS

Zagreb, 1994

NAKLADNI POTHVAT MUZEJA I ŽIRJANA

NADOLAZAK »ŽIRAJSKOGA LIBRA«

Nakon Zlarina, svoj zbornik dobija i Žirje. Potpora tiskanju je u tijeku, a predstavljanje se očekuje na Veliku Gospu, žirajsku feštu

Četrnaest godina nakon objavljivanja posebnog izdanja zagrebačkog Zavoda za istraživanje folklora »Povijest i tradicije otoka Zlarina«, u ovome, nas trenutku još nepuna tri mjeseca dijele od predstavljanja narednog usporedivog istraživačkog i nakladničkog pothvata, »Žirajskog libra« — zbornika radova o otoku Žirju. Zlarinski svezak, kao prvi do tada mjesni zbornik radova te vrste na našem području, sa žirjanskim vežu neke sličnosti, no i odjeljuju određene razlike. Učava se vezivanje ovakvih naklada za šibenske otroke i teme koje oni nude, što posredno svjedoči i o naglašenom identitetu naših otočnih mesta, i o svojevrsnoj izolatskoj privlačnosti kulture što je baštine njihovi obitavatelji. S druge strane, u »Povijesti i tradicijama otoka Zlarina« omeđeni su prinosi sabrani višestrukovnim istraživačkim projektom (prethodno objavljeni u časopisu Zavoda »Narodna umjetnost«), ne predviđajući na kon 677 stranica ovog vrijednog sveske naredne naklade. »Žirajski libar« je, nasuprot tome, zamišljen kao povremeno izlazeći časopis sličnog sadržajnog profila, no i sa udjelom prirodoslovnih radova. Sto pretisima na ovome mjestu objedinjavajući starije, već objavljenih radova, što izvornim prinosima, a što povijesnim gradivom za zanimatelje otočne povjesnice, pripremajući bi prvi broj zbornika imao brojiti oko 300 stranica. Neće biti bez važnosti ni ta razlika što u potonjem slučaju zbornik radova biva pokrenut, pripremljen, podupr i objavljen u područnemu središtu kojem teži istraživanje mjesto, a ne u glavnom institucionalnom sjedištu zemlje. U ovome smislu se od »Libra« valja nadati i povoljnou znaku po mār za neposredne krajolike svoje baštine.

Pučanska žiža zanimanja

Nakladnička dvojba oko okupljanja istraživačkih rezultata u malom broju razgraničenih svedržavnih glasila, ili pak u nizu naklada vezanih za područne ustanove, krajeve, ili mnogolike institucije, stara je koliko i naše stoljeće. Ni na njegovom izmaku ne slijedi ta odgonetka. U Hrvatskoj, kao i u akademskim tradicijama evropskih zemalja, uspoređe žive i elitni znanstveni časopisi posvećeni usko određenim temama, čiji su korisnici raspršeni i malobrojni, kao i oni mnogi stručni, znanstveni i popularni redoviti ili povremeni glasnici, među kojima po konceptu prednjače oni vezani za kompetentno upoznavanje pokrajina, krajeva, gradova ili manjih mesta. Ovakva dva časopisna kolosijeka se ne potiru, te mnogi vrsni istraživači svoje prve rezultate znaju objaviti, u primjerenu obliku, u područnim zbornicima, jednako kao što i u potrazi za takvim saznanjima posežu za »Pelješkim zbornikom«, »Problemima sjevernog Jadrana«, »Bračkim zbornikom«, »Pašmanskim zbornikom«, Matičnim »Kninskim zbornikom«, dva sveska »Benkovačkog kraja kroz vježkove«, da spomenemo samo neke obilježje medu desecima primjera.

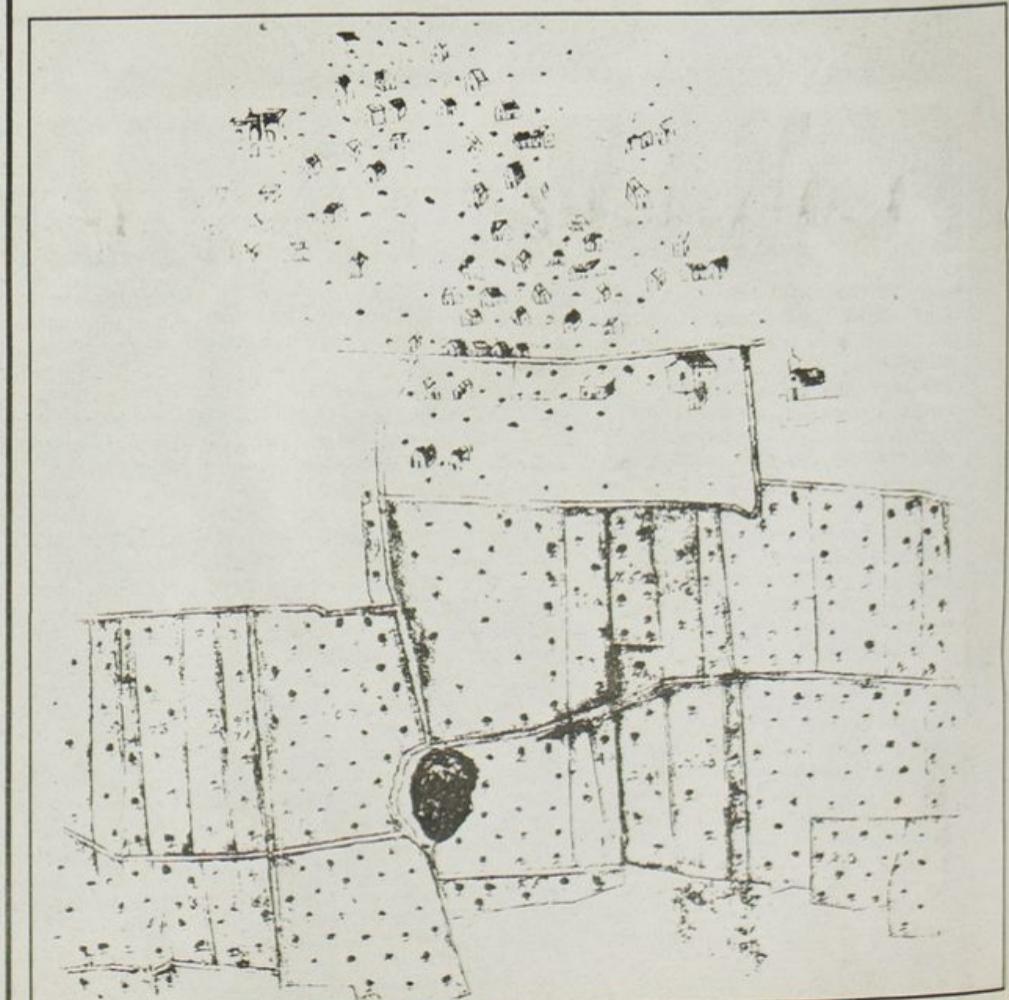
U pripremi zbornika radova o Žirju brzo se počakala prednošću privlačnost koju je ovaj otok

sadržavao pred mnogim zanimateljima. Ova se crta može pratiti i kod pisaca starijih bilježaka, no u našem stoljeću je riječ o terenu uzorne dijalektološke studije jezikoslovnih akademika, knjige već i same za sebe, predmetu zanimanja vrsnog šibenskog geografa od samog njegovog diplomskog rada, zahvalom lokalitetu iskapanja istaknutih u opusu prerano otišlog arheologa, izvorištu listina što su zaokupile pažnju franjevačkog povjesnika nenađmašne strpljivosti, sve do usredotočivanja skorašnjih namjernika. Kako drugde, tako se i ovdje predstojeći »Libar« da nazrijeti kao podloga ubrzanim i svršishodnjim zahvatima u življenu i gospodarstvu sredine: okupljeni radovi naglašavaju smjerove napretka već i samim točnim definicijama stagnacije i nazatka, kakvima na ovakvim listovima ne manjka mesta. I težje je grijesiti u vladanju prostorom i resursima ako se jasno poznajaju njihove odlike.

»Žirajski libar« zajedničko je nakladničko poduzimanje Nakladnog povjerenstva ovog zbornika i županijskog Muzeja. Kao autori izvornih radova potpisuju se prestižni znanstvenici, ne bez osobne spojnica s otokom (Bognar), povjesničarka zaslužna za nakladničko stasavanje Dalmacije u sâm hrvatski kakvostni vršak (Bezić-Božanić), kreativni šibenski istraživač i pisac (S. Sirovica), sâmi dobiti duh ove nakladne zamislji (B. Kale), i mlađi prinosnici. Pisac prloslova je Eduard Kale. Među posebno zanimljivim odlomkom povijesnog gradiva objavljuje se izvor o korištenju srednjeg otočnog polja iz 1844., kao i autentične cijelovite bilješke o ratnim zbiranjima na Žirju rujna 1991. Ukupan će sadržaj sveska osvijetliti gledišta iz povijesti, arheologije, demografije, geografije, geomorfologije, speleologije, agronomije, dijalektologije, etnologije, povijesti medicine i gospodareњa prostorom.

Nakon zlarinskog, predstojećih brojeva žirjanskog zbornika radova i mogućeg drinškog sveske, nadati se je i drugim sličnim nakladnim poduzimanjima. Već od susjednog Kaprija, ili takvoj nakani podatnog Murter, Skradina, Zagore, ili zaškripjelog nauma o »Povidu«, koji se i prije korača spotaknuo o isključivosti u najužnijoj općini županije, prepoznajemo prikladne sredine koje bi svojom identitetu pred posjetiteljima, uočavajući bitnih odlika i zasebnih razvoja što ih one omogućavaju mogle pripomoći na malo koji način toliko korisno kao monografskim sabiranjem kompetentnih prinosa o svojoj baštini. Sâm Šibenik ište i još više: redovni kulturni časopis kao poprište raspravljanja ideja, svakovrsne nakladne pothvete koji će se u hrvatskoj kulturnoj topografiji brzo vratiti kamataima kreditibilita područne uljedbe, stjecišta stvaralača i potpore njihovim usavršavanjima... Sve to kao preduvjet općenite svršishodnosti poduzimanja poput »Žirajskog libra«. U neprorecivoj međugraničnoj poticanja i podupiranja, možda i ovaj »Libar« bude zamašnjakom takvih zbiranja, daleko izvan tematskih granica svojeg otoka.

Jadran KALE

Središnji dio katastarskog nacrta žirjanskog polja iz 1729. godine, po prvi put reproducirano ljubaznošću gvardijana samostana sv. Lovre, fra Stanka Bačića

REZULTAT ŠIBENSKIH ŠAHISTA PITANJE JE ISPRAVNOG VREDNOVANJA

REAGIRANJA

Za S. Lacmanovića 12. mjesto ŠK TEF u konačnici Hrvatskog šahovskog finala je — neslavno. Mislim da je takva ocjena u prvoj redu pitanje vrednovanja postignutog rezultata i stoga je potrebno razmotriti dvije činjenice. Na prvoj mjestu konkurenčiju, njenu organizaciju i status, te isto to i u slučaju šibenskog šaha. Nadalje: u završnici Hrvatskog šahovskog kupa sudjelovala je sva krema šibenskog šaha, na čelu s već proslavljenim reprezentativcima Hrvatske i velemajstorskog elitom. Više od polovice sudionika šahovski su profesionalci. Djeđuju u klubovima i društvima koji su odlično organizirani i financirani, s jasnim vizijama razvoja šaha, bez ikakvih dvoj-

U povodu članka »Stari posustaju« objavljenog u »Šibenskom listu« od 11. lipnja 1994. godine

bi o mjestu šaha kao tenomena u kulturi i športu naroda. Nije riječ da slučaj da ti klubovi angažiraju proslavljene reprezentativce Rusije i Madarske kao svjetskih velesila za rad u njihovim društvima, u prvoj redu na odgoju mladih. Tim ljudima stoje na raspolaženju velike mogućnosti pristupa teorijskom znanju i svemu onome što je potrebno za komplikiranu šahovsku borbu. Koriste se i naročito sofisticiranim metodama priprema — kompjutori su njima već »do-

maće naprave«. Gdje je tu mjesto šibenskom šahu?

Opća je činjenica da je šah u šibenskoj športskoj obitelji oduvijek bio pastorak. U ovome trenutku u Šibeniku od četiri društva prije domovinskog rata ne djeluje niti jedno, niti postoje bilo kakve društvene prostorije. Šahovska škola ne radi a čitav šahovski život odvija se po birtijama gdje se sve svodi na brzopotezna nadmetanja. Klub ne postoji, nema uprave, ne-

ma financiranja, kapetana i 1. momčadi također nema. Na natjecanja se ide tako da se dobrotvaci okupe na sastanak u birtiji, gdje se podijele uloge — počev od prikupljanja milodara, odnosno »kolete« za putne troškove, te za nastupe protiv onih prije opisanih momčadi. Jedino oružje šibenskih šahista jest zanos, volja i ljubav prema šahu i svom športskom gradu — dakle, sve ostaje na slučajnom nadahnucu ili nekakvoj drugoj subjektivnoj vrijednosti.

U sudaru s opisanim profesionalcima svaki je poraz normalan, a uspjeh je u dugotrajna uporna borba za šahovskim poljima. Smatram stoga, da se spomenuti članak od 11. lipnja ove godine, objavljen na stupcima ovoga lista, bavi nevažnim, perifernim pitanjima, što je neodgovorno i neozbiljno. Kada se brod potapa, ne krpa se jedra!

Nasuprot tome, proglašavati uspjeh šahista-sportaša u natjecanju s turistima, sindikalcima, umirovljenicima, domaćicima i kumekima koji su malo došli na more, u najmanju je ruku deplasirano, jer se takvo natjecanje kreće u sferi privatne rekreativne svakog građana, a ne šahista. Je li šibenski šah došao na takve grane, i u čijem interesu?

Joško PISA, šahist

TKO ĆE SLOMITI MOTIKU?

Jest da nije skandinavskog dizajna, jest da majstor i ne zna puno o ergonomiji, ali naša motika najbolje »pashe« našim rukama. Istina, bolje se osjećamo kada je u susjeda, ali treba ponekad i motiku uzeti, da se ne zaboravi. Prvo se odmiri pogodan grab, pa mu se oguli kora, pa se drško isteše, pa zapila, a naposljetku se friska grabovina malo i spali, let lampom. Mjera već postoji, od oka, u genima je, ali je i u toj proizvodnji nastupila modernizacija. Nitko ili malo tko više ne kuje, pa Ante Rajić iz Unešića (na slici u pozadini, s naočalima) motike izrađuje tako da komade željeza izreže od starih čeličnih boca za acetilen. Skroji, zavari, malo izbrusi, i stvar radi. Istina poneko sumnjičavo gleda u te »nove« motike.

— Oče li pukniti, a?

— Da pukniti? A di si danas vidja čovika koji motiku može slomiti?

POKRENUTO GLASILO UČENIKA EKONOMSKE, UPRAVNO-BIOTEHNIČKE I TRGOVAČKE ŠKOLE

»SEDMI SAT«

»Sedmi sat« — list za buduće poduzetnike, glasilo je učenika Ekonomsko, Upravno-birotehničke i Trgovačke škole kojeg potpisuju urednica Dinka Jelić-Radaković, te Lidija Tošić, Dubravka Kabić, Milena Vujatović, Marijana Škaric i Katarina Lilić. Prvi je broj »Sedmog sata« nedavno ugledao svjetlo dana zahvaljujući TINEX-u i Viliju koji potpisuju kompjutorsku obradu tekstova, Davoru Šariću koji je zaslužan za vanjsku opremu lista, Ruži Matešić za crteže, a list je tiskala Tiskara »KAČIĆ«.

Namjera je redakcije »Sedmog sata«, kako će i napisati u uvodniku, »pričakati život i rad svoje škole te obuhvatiti sve ostale probleme koji se javljaju u životu svakog teenagera«. List je koncipiran na način da prvi njegov dio obuhvaća stručne teme vezane za pojedine programe unutar škole, dok ostatak čine zabavne stranice na kojima su što u prozi što u stihovima učenička razmišljanja o životu i ljubavi oko koje se najvećim svojim dijelom život vrti. U prvom broju »Sedmog sata« može se pročitati je li previše očekujemo od ljubavi, riješiti psihotest o temi je li zaljubljenost mana ili vrlina, naučiti ponešto o stidljivosti i načinima na koji je pobijediti. Pod zaglavljem »naša zbilja« stoji prilog o narkomaniji, u anketi lista profesori mogu doći u posjed znanja o tomu što bi njihovi učenici mijenjali u školi, a na samom je kraju lista horoskop ...

»Sedmi sat« skroman je prilog, objašnjavaju oni koji ga potpisuju, proslavi 40. rođendana njihove škole kojeg će ova slaviti dogodine. Školi ćemo rodendan čestitati kada za to dođe vrijeme, redakciji »Sedmog sata« na prvom broju čestitamo ovim putem.

L.Mš.

ŽUPANIJSKI VREMENOV

LIPANJ 1964. GODINE

POMAMA ZA JADRIJSKIM KABINAMA

Problem kadrova u privredi može se riješiti samo u skladu s njenim stavnim potrebama, sada ili u bljoj budućnosti, što treba planirati. To je najuže povezano s produktivnošću rada. S jedne strane, treba podizati kvalifikaciju zaposlenih radnika koji već imaju određeno proizvodno znanje i iskustvo, a s druge strane uvođiti nove školovane kadrove, jer očito je da problemi proizvodnje, a naročito proizvodnosti rada, ne moraju biti rješavani širim zapošljavanjem nekvalificiranih. To pitanje treba dobro proučavati i da svake godine bude još prije svršetka školske godine potpuno jasno koliko privredi treba novih učenika u prviredi i koliko ih može stipendirati na srednjih tehničkim i drugim školama, a ne da se sve do početka nove školske godine vrši pritisak od strane roditelja, učenika i Zavoda za zapošljavanje, a naročito Zavoda, kada i on sâm smatra da je privreda postavila znatno manje zahtjeve od njenih stavnih potreba. Navedeno je ulomak iz referata što ga je na V.

konferenciji Saveza komunista šibenske općine podnio Paško Periša. Tom prilikom šibenskih komunista prisustvovali su, među ostalim, Nikola Sekulić, Ante Roje, Srećko Bljelić, Jovo Ugrčić, Zvonimir Jurišić, Andrija Dujlić, Jure Franičević i Zarija Stojović. 200 delegata osnovnih organizacija Saveza komunista potom je izabralo novi Općinski komitet u sastavu: Vice Anić, Senka Baranović, Mladen Beg, Milan Bljelić, Živoj Bojanović, Ivo Celić, Stanko Fržop, Ante Goleš, Jakov Grubišić, Rina Guherina, Stipe Jajac, Mirko Knežević, Ivo Krnić, Tomo Krunić, Nikolina Lača, Tadija Lapov, Milan Lalijć, Dalibor Lukin, Ante Ljubičić, Berislav Ninčić, Josip Olivari, Paško Periša, Čedo Polak, Drago Putniković, Dane Sekso, Stanko Tambiča, Jevrosima Vidak, Joso Zorić i Aleksandar Zorić. U revizionu komisiju izabrani su Engels Alfirev, Dane Gulin, Jere Parat, Mara Petković i Špiro Strunović. Nešto nakon konferencije održana je konstituirajuća sjednica Općinskog komiteta Saveza komunista na kojoj su, na prijedlog Mila-

na Bljelića, u sekretarijat Općinskog komiteta SK izabrani Tomo Krunić, Paško Periša, Jakov Grubišić, Čiro Milutin i Svetozar Mandić — za sekretara je ponovo izabran Paško Periša, dok je za organizacionog sekretara odabran Tomo Krunić.

Tih dana prije 30 godina »Šibenski list« donosi podatak na pisa i o Festivalu djeteta. Tako dozajemo da su 1964. godine na šibenskoj smotri sudjelovali ansambl iz Zagreba, Tuzle, Zenice, Skoplja, Splita, Rijeke, Osijeka, Ljubljane, Šibenika, Zadra, Sarajeva, dok je iz inozemstva bio realiziran nastup Lutkarskog kazališta iz Praga. Na Četvrtom festivalu djeteta bilo je prisutno i podatak eminentnih kulturnih i prosvjetnih radnika — Pero Budak, Ljubiša Đokić, Janez Vrhunc, Zvezdana Ladika, Nada Smolić-Krković, Leopoldina Tepeš, Ana Maletić, Branimir Kravljanc, Mihajlo Vukdrgović itd. Po običaju, Branko Belamarić u kulturnoj rubrici piše o filmovima što su tih dana igrali u šibenskim kinematografima (Dobra klob, Aljoškina ljubev i Ljupka

Iažljivica), a zanimljiv je i izvještaj da je u prvi pet mjeseci šibenska kina posjetilo oko 270 tisuća osoba — od domaćih filmova najposjećeniji je bio »Vinetu« (gleđalo ga je 7 tisuća Šibenčana), a od stranih filmova najviše je ljudi (7875 posjetilaca) privukao film španjolske produkcije »Krvavi kapetan«.

U gradskoj rubrici uočljiv je članak pod naslovom »Veću pažnju pokloniti čuvanju zelenih površina« marljivog Josipa Jakovljevića — saznajemo da je ustanova »Zelenila« izvršila radove na rekonstrukciji vodovodne mreže od cisterne do kupališta na Jadriji, te da su za prijevoz kupača na Jadriju obnovljeni brodovi »Jadrija« i »Tijat«. Čitamo i to da je »adaptiran motorni brod »Pirovac« koji će za vrijeme turističke sezone opskrbljivati vodom gradsko kupalište, zatim Zlarin, Prvić i Vodice. Interesantno je pročitati i sljedeće: »Na Jadriji postoji svega 98 kabina, a zahtjeva za upotrebu kabina bilo je oko 800.« Tu je i osvrta Joska Čelara o gradskoj čistoći, te vijet da je šibenski »Autotransport« nabavio tri autobusa ukup-

no vrijednih blizu 50 milijuna dinara. Možda nije zgođeno zabilježiti da su tih dana srdele na ribarnici koštale 200 dinara, skuze 600, očarde 500, bukve 100 dinara, dok je za kilogram krumpira trebalo dati 80 dinara, za grašak 120, kilogram salate stajao je 130 dinara, trešnje 110, breskve 300, dok je za jaje trebalo izdvajati 26 dinara. Zahvaljujući marljivom gradskom reporteru saznajemo da su u Šibeniku boravili engleski novinari, koji su osim grada razgledali Vodice, Pirovac, Primošten i Rogoznicu.

Šire šibensko područje relativno je slabo zastupljeno u ovom broju »Šibenskog lista«. Čitamo da je u Drnišu otvoren prvi mliječni restoran, te da će se, povodom Dana borca, u Pelešu kod Primoštena otvoriti spomenik u znak sjećanja na poginule borce i žrtve fašističkog terora. Tu je u članak Andreje Matkovića u kojem taj suradnik obaveštava da će izvodači iz Knina sudjelovati (njih 35) na smotri u Karlovcu.

(Nastavlja se).
J. VESELIC

IZMEĐU
JUČER I SUTRA

ŠIBENSKO-SPLITSKA POMIRDBA?

Nije baš ugodno odjeknula vijest da je Hajduk dao otkaz Ivici Matkoviću, treneru Šibenika. Nije logično, jer... Kako se državni prvak može razložito odreći usluga nadarenog stručnjaka, kojega za Poljud veže još jedna godina ugovora, a koji je na šibenskom kormili potvrdio ne samo trenersku zrelost, već i uvelike koristio »bijelima«, ubrzavajući nogometno sazrijevanje splitskih momaka: Bilića, Ivice, Sunjića, Baturine...

Ovaj potonji detalj upravo nas po tko zna koji put vraća na temu, koja je masu puta »prožvakana«, kad je riječ o odnosima Šibenika i Hajduka, na tezu, koju iz šibenskog kuta valja obraniti po tko zna koji put.

Slaven Bilić, Šime Luketin, Tomislav Erceg, Vjeran Simunić, Mladen Praljic, Goran Jurišić, Pero Nadoveza, Ante Žaja, Andelko Aralica, Marino Lemešić, Nikica Cukrov, Goran Pauk, Dean Računica, Zoran Slavica... Ne znamo jesmo li koga preskočili, ali i nabrojena imena su dovoljna u potkrepi tvrdnje kako je nogometni most na relaciji Šubićevac — Poljud gotovo više interes Spiličana nego Šibenčana. Unatoč »ihom«, ali zapravo simpatičnom antagonizmu na relaciji Šibenik — Split, koji je uvijek podgrijavan pričama iz davnine o tome »kako je Gusar prevario Krku«, a »Hajduk prevario Šibenika«, nadareni šibenski nogometni mladci su kao po nepisanom nogometnom pravilu iz svog grada kretali vlakom (ili autobusom) prema bliskom jugu. I Vinko Cuzzi, nekadašnji sjajni »libero«, a danas vrsni sudac Županijskog suda i predsjednik Hajdukovog skupštine će priznati kako splitski »tiči«, koji odlaze na »kaljenje« u Šibenik, prerastaju u orlove, dok oni, koji se upute na zadaršku i dubrovačku adresu najčešće nestaju s liste Hajdukovih perspektivnih igrača. Tek minula sezona je najnovija potkrep takvoj tvrdnji. Sunjića nije htio stobrečki Primorac, a Matković ga je promovirao u mladog reprezentativca Hrvatske na Šubićevcu. Ivica je minule jeseni bio rezerva u drugoligaškom Splitu, a u šibenskom se dresu predstavio kao pouzdan prvoligaški branič. Da ne govorno o Jošku Biliću, njemu je gotovo bilo zabranjeno vježbanje s prvom momčadi na Poljudu, a sada mu se poslije šibenskog »kaljenja« vjerojatno otvaraju i vrata prve jedanaestorice.

Otkud onda nesporazumi na relaciji Poljud — Šubićevac? U pitanju je, otvoreno ćemo kazati, najgoliji sukob interesa. Bilo bi zaista lijepo da su na proljetnoj utakmici Šibenik — Hajduk, koja je domaćinu puno značila za opstanak, a gostima za titulu prvaka, ova dalmatinska prvoligaša osvojila po dva boda. No, to je načlost čelnika obaju klubova bilo teoretski nemoguće.

Nadam se da se moj cijenjeni športski prijatelj Vedran Rožić neće naljutiti, ako kažem da je odluku o vraćanju radne knjižice Ivici Matkoviću donio u afektu. Usudujem se, također, kazati kako su neke procjene gledje Matkovića u Poljudu posve neprecizne. Matković je već toliko sazreo kao čovjek i stručnjak da ga je smješno vezati za bilo čije, pa makar i svjetsko ime. Točnije, Matković nije »ovisnik« ni o drogi, ni o Tomislavu Ivici, ni Čiru Blaževiću, ni Anti Mladiniću.

On je na Šubićevcu definitivno postao »svoj«, a ostao je, neovisno o novoj, šibenskoj ljubavi, u srcu »bijeli«. Zato on treba biti zalog pomirbe Poljuda i Šubićevca, a ne kamen spoticanja u tim odnosima. Ako do pomirbe dođe, od srca će zaplijeskat, te, ako treba, i — zapjevati! Ivo MIKULIĆIN

PLANINARSTVO

ŠIBENČANI NA MONT BLANCU

120. obljetnicu organiziranog hrvatskog planinarstva, koja se slavi pod pokroviteljstvom predsjednika RH dr. Franje Tuđmana, Šibenčani će proslaviti usponom na najviši europski vrh, Mont Blanc (4807 m)

Planinari »Kamenara« po povratku sa Žutog kuka i Kize (srednji Velebit)

Ove se godine slavi 120. obljetnica organiziranog hrvatskog planinarstva. Središnja proslava održana je u Ogulinu i Kleku, 21. svibnja, pod visokim pokroviteljstvom predsjednika RH dr Franje Tuđmana. U povodu 120. obljetnice hrvatskog planinarstva, svoj doprinos dat će i HPD »Kamenar«. O čemu je riječ, saznajemo od tajnice društva Anke Perić.

— Namjera nam je da ovu značajnu obljetnicu obilježimo na dostojan način. Stoga smo se odlučili popeti na Mont Blanc, najviši vrh Europe (4807 m. n.v.). O tomu smo upoznali i čelnike Županijske i gradskе vlasti. Naišli smo na veliko razumijevanje. Iz Ureda za prosvjetu, kulturu, informiranje, šport i tehničku kulturu dobili smo i pismenu podršku za taj pothvat. Proračun za ovu akciju je znatan. Društvo nema novaca i moli za finansijsku pomoć, sve one koji su u mogućnosti pomoći, u realizaciji ove akcije. Uspjeh neće biti samo naš, već šibenskog športa u cjeli-

ni. Koristim ovu priliku i zahvaljujem u ime društva svim donatorima koji su svojim prilozima doprinijeli ovoj akciji. Zahvaljujemo i onima koji će nas pomagati i u budućnosti. Posebno ističemo pomoć dobivenu od donatora: Fond za financiranje stambene i komunalne djelatnosti Šibenik,

B. ČUBRIĆ

HPD »Kamenar« Šibenik. Pred frankopanskom utvrdom u Ogulinu, neposredno pred uspon na Klek

ODBOJKA

ŠIBENČANI NISU OBRANILI NASLOV

Na državnom prvenstvu za kadete što je proteklog vikenda održano u Zagrebu, odbokaši Šibenika zauzeli su četvrti mjesto, tako da nisu uspjeli obraniti lanjski naslov viceprvaka države. U prvoj utakmici protiv »Mladosti« iz Kaštel-Lukšića zabilježili su poraz 1:3. Po riječima šibenskog trenera Paskvala Skelina, ta je utakmica bila prekretnica i nju je trebalo dobiti čime bi se osigurala medalja.

U drugoj su utakmici zabježili pobedu 3:1 protiv riječkoga »Turnića« i tako ipak ostavili pitanje medalje otvorenim. Utakmica protiv Varaždina donekle je riješila sve dileme. Šibenčani su izgubili 1:3. Ostala je samo utakmica protiv superiore zagrebačke »Mladosti« u kojoj su Šibenčani poraženi 1:3. Trener Skelin kaže kako je očekivao pobjedu nad kaštelanskom »Mladostu« čime bi se osigurala

medalja i borba za bolji plasman. Isto tako tvrdi da je to jedan od najtežih poraza njegove momčadi u ovoj sezoni.

Pripreme odbokaša trenutno su usmjereni na početak sljedeće drugoligaške sezone u mjesecu rujnu. OK »Šibenik« zahvaljuje se pokroviteljima: Remontnom brodogradilištu, p.p. Krka te mesnici »Miletić«.

M. KLARIĆ

UDIČARENJE

U TISNU

PRVENSTVO DALMACIJE U UDICARENJU

Danas će se u Tisnu na otoku Murteru održati prvenstvo Dalmacije u udicarenju za seniore. Sudjelovat će više od osamdeset natjecatelja iz čitave Dalmacije.

Zupanju šibensku predstavljaće dvanaest najboljih udicara koji su to pravo izborili prošle subote na natjecanju održanom u Tribunu.

Sudjelovat će Slobodan i Branimir Bašić, Dragulo Vodopija, Stjepan Ježina i Miro Juraga iz murterskog »Kornatara«, Tihomir Tikulin, Marko Krička i Božidar Bratić iz šibenskog »Jastoga«, Joso Grubišin, Radoje Kursar i Andrija Svilčić iz »Tribuna« i Šime Frigan Pirija iz tišnjanskog »Arbuna«.

NA PRVOM PRVENSTVU U UDICARENJU ŽUPANIJE ŠIBENSKE

PRVACI

TIKULIN

I »TRIBUNJ«

Tihomir Tikulin iz šibenskog »Jastoga« pojedinačni je, a športsko društvo »Tribunj« momčadski prvak Županije šibenske u udicarenju što se prošlog vikenda održalo u akvatoriju ispred Tribunja.

Nastupila su sva društva s područja Županije šibenske s ukupno 31 natjecateljem. Sportsko društvo »Kornatar« iz Murter-a predstavilo je šest natjecatelja, šibenski »Jastog« također šest između kojih je bila jedna žena, »Mojač« iz Zabljača doveo je šest natjecatelja, dok je »Arbun« iz Tisne imao šest seniora i jednog juniora. »Dolac« iz Šibenika došao je s tri natjecatelja koliko ih je imao i domaćin »Tribunj«.

Pojedinačno prvo mjesto pripalo je Tihomiru Tikulinu koji je ulovio 7,18 kg sve samih arbuna. Drugi je bio Joso Grubišin s ulovljenih 6,37 kg, dok je treće mjesto pripalo Marku Krički iz »Jastoga« s 4,025 kg ulova.

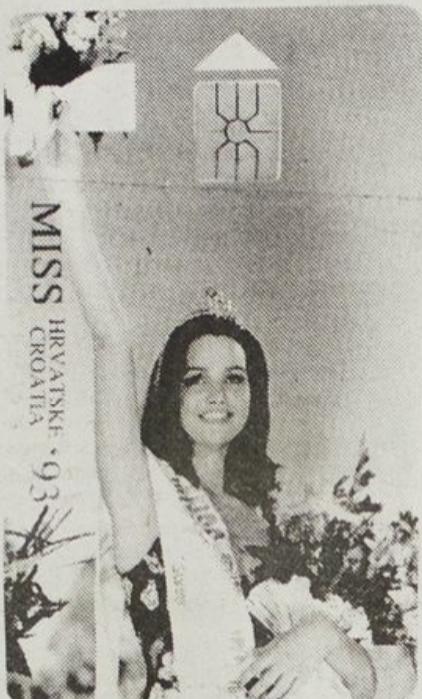
Momčadsko prvo mjesto pripalo je Tribunjicima Josi Grubišinu i Andriji Svilčiću koji su imali ulov od 7,955 kg. Drugo mjesto osvojili su Murterani Slobodan i Branimir Bašić s 6,67 kg dok je treće mjesto pripalo također »Kornatarima« Dragulu Vodopiju i Stjepanu Ježini koji su donijeli 4,705 kg ribe.

Najbrojniji ulov imao je Slobodan Bašić ukupno 65 komada dužih od 15 centimetara, dok je najveću ribu ulovio Dragulu Vodopiju s 760 grama.

Najbolje pojedince nagradio je medaljama, a najbolje momčadi pokalima predstavnik organizatora Nikša Koncani, dok sva priznanja za dobru provedbu natjecanja padaju domaćinu športskom društvu »Tribunj« i njegovom predsjedniku Miru Jerkovu.

Milan PAPEŠA

BITI DALEKO, A BITI BLIZU

1. Podignite slušalicu. Kada čujete zvuk slobodne linije ubacite karticu.

2. Birajte broj koji želite.

3. Obavite razgovor.

4. Objesite slušalicu. Izvucite svoju karticu. Hvala!

Kupite svoju CHIP karticu još danas!

CHIP TELEFONSKA KARTICA - KARTICA S DUŠOM ZBLIŽAVA LJUDE

HPT

ZAVOD ZA ZAPOŠLJAVANJE SLOBODNA RADNA MJESTA

**MKM DOM-DOROTIĆ p.o.
Vodice**

Komerčijalist

— 1 izvršitelj na neodred. vrijeme VI. ili VII. st. ekonomskih struka 3 god. radnog iskustva u struci Administrator-pripravnik

— 1 izvršitelj na odred. vrijeme IV. st. ekonomika ili upravnog vozača

— 2 izvršitelja na odred. vrijeme III. ili IV. st. prodavač, 1 god. radnog iskustva vozač

— 1 izvršitelj na odred. vrijeme III. ili IV. st. vozač »C« kategorije ROK OGLASA: 25. 6. 1994.

OPĆINSKO POGLAVARSTVO SKRADIN

Tajnik općine

VII. st. pravneg usmjerjenja — 1 izvršitelj na neodred. vrijeme položen str. ispit, 5 god. radnog iskustva

Stručni suradnik za finančne

— 1 izvršitelj na neodred. vrijeme VII. st. spreme ekonomskog usmjerjenja, položen str. ispit, 5 god. radnog iskustva ROK OGLASA: 28. 6. 1994.

radnog iskustva, poznavanje talijanskog i njemačkog jezika

Recepcionar

— 1 izvršitelj na odred. vrijeme turistička škola, 12 mј. radnog iskustva, poznavanje talijanskog i njemačkog jezika

Mjesto rada: Žut

ROK OGLASA: 25. 6. 1994.

»ADRIATIC YACHT CLUB« OPATIJA

ACY Marina Piškera

Kuharski pomoćnik

— 1 izvršitelj na odred. vrijeme osmogodišnja škola

Čistačica

— 2 izvršitelja na odred. vrijeme osmogodišnja škola

Šef kuhinje

— 1 izvršitelj na odred. vrijeme ugostiteljska škola, 24 mј. radnog iskustva

Recepcionar

— 2 izvršitelja na odred. vrijeme turistička škola, 12 mј. radnog iskustva, poznavanje talijanskog i njemačkog jezika

Mjesto rada: Piškera

ROK OGLASA: 25. 6. 1994.

MALI OGLASI

Tel. 35-600

AGENCIJA »NAŠ DOM« prodaje veći broj kuća i stanova u Šibeniku i okolini. Telefon 35-118.

POVOLJNO prodajem kuću u Vodicama. Telefon 35-118.

IZNAJMLJUJEM konobu u Docu, pogodnu za poslovni prostor. Javiti se na telefon 041/418-588.

KUPUJEM motor »APN 6«. Javiti se na telefon 37-637.

IZNAJMLJUJEM dvosoban stan u Ulici Stjepana Radića broj 59. Javiti se na telefon 38-270.

PRODAJEM stroj za pranje rublja »Obodin«. Javiti se na telefon 23-601 od 15 do 17 sati.

IZNAJMLJUJEM dvosoban stan u Varašu, može i za ured. Ponude na telefon 42-580.

KUPUJEM grobnicu na Svetoj Ani. Javiti se na telefon 39-989.

»ČEMPRESI«

Javno komunalno poduzeće za obavljanje pogrebnih usluga, Gradske groblje »Kvanj«

— Pruža kompletne pogrebne usluge, izrađuje svježe vijence i bukete, pribavlja svu kompletну dokumentaciju za sahranu i obavlja sve ostale usluge za pogreb uz najpovoljnije cijene

— **Pogodnost plaćanja čekovima u više rata**

Telefoni: 33-124, 32-992, 39-700 i 35-966

**PRODAJE trgovačku
blagajnu s ladicom
tip MA-206**

- 2 displaya
- 2 printeria (rabi traku 38 mm)
- 5 robnih grupa (max. deset)
- mogućnost memoriranja max. 100 cijena artikala
- razlikuje načine plaćanja
- daje satna, dnevna i mjesecna izvješća (finansijska i po robnim grupama)

Blagajna je nova, još neuključena.
Informacije na telefon: 059/34011, 33671, 34167, 34482 i 32296.

Temeljem članka 23. Statuta Jadranske banke d.d. Šibenik — Upravni odbor Banke

**SAZIVA
REDOVNU SKUPŠTINU JADRANSKE BANKE
d.d. ŠIBENIK**

na dan 29. lipnja 1994. godine (srijeda) s početkom rada u 11 sati u KREŠIMIROVU DOMU — Šibenik

Za sjednicu predlažem

DNEVNI RED

- I — OTVARANJE SKUPŠTINE I IZBOR RADNIH TIJELA
 - a) Izbor Radnog predsjedništva
 - b) Izbor zapisničara i dva ovjerovitelja zapisnika
 - c) Izbor Verifikacijske komisije
- II — IZVJEŠĆE O POSLOVANJU ZA 1993. GODINU
- III — IZVJEŠĆE VERIFIKACIJSKE KOMISIJE
- IV — IZVJEŠĆE O RADU UPRAVNOG ODBORA
- V — IZVJEŠĆE O RADU NADZORNOG ODBORA
- VI — GODIŠNJI OBRAČUN BANKE
- VII — OSNOVE POSLOVNE POLITIKE I FINANCIJSKI PLAN JADRANSKE BANKE d.d. ZA 1994. GODINU
- VIII — ODLUKA O IZMJENAMA STATUTA JADRANSKE BANKE d.d. ŠIBENIK

UPRAVNI ODBOR JADRANSKE BANKE d.d.
PREDSJEDNIK:
Željko Deković, dipl. oecc.

